

hronika I. Samuels. Království. Kap. I.

16. A fóz mžala Nöemi dřtě na své hrušce mložila, y galo dřgla, a
čínská črnila. 17. A říká se ženě fóz gy spolu vinnosvali, y povedeli: Narodil sa syn
Nöemii: a nazvali meno geto Obed: této gest otec Izaj skráta Čári
domovem. 18. Teto su rodi Faras: a Faras splodil Črom. 19. Črom splodil Čram. 20. Čram splodil Čimnádab. 21. Čimnádab splodil Naásona, Naáson splodil Salmona,
22. Salomon splodil Božza. Božz splodil Obeda.

A. Čínská Genealogie.
čed. modo tenuis
1. Paral. z. S. & II.
15. Item Matt. 1.
Cap. 1. Luke C. 3.
B. Hebr. & Psal.
Rom.

První čínská Samuelová,
číteru my menujeme,
první čínská království.

Kapitola I.

- I. Je Anna Matka Samuelová pre neplodnosť od rovnanistky svéj sa trapila, i.
II. číterá syna od Boha žádala fóz slib učinila v bylo. o. III. Samuela
porodila, a t. Bohu bo obětovala, aby mu slúžil vždyčki. 20.

I. Byl jeden muž z Města Ramataim soffim, z domu Ofraym, a měl
meno Altana, syn Jerobamius, syna Eliu, syna Šrou, syna Šuff, Ofray
tegijo. a měl dve manželki, jedna sa menovala Anna, a druhá Fenem
na. v měla Fenennu synu: ale Anna nemila děti.

2. I chodil ten muž Alfana z Města svého za dnu určitých d
aby se mobilil, a obětovál oběti Janu Bohu zastupující v bylo. A byli
tam dva synové Jeli, Šafi, a Finees knieži říše.
3. Žehdy přišel Jeli, a obětovál Alfana, y dal Fenenne Manželce svéj E. Calisti

4. Žehdy přišel Šafi, a obětovál Alfana, y dal Fenenne Manželce svéj E. Calisti

5. Ale Anna dle jednoho častku fóz byl smutný, nebo že mu miloval.

6. T. Bůh, byl zavrel život gej.

6. Trapila gi také rovnanistka gej, a náramnie gi řízovala, na
tolivo, že gy na oči narvala, žeby t. Bůh zavrel život gej:

7. A tak gy cípivala prez jeden fájdý Rof za času, fóz chodil do
Kostela Božího: a tak na jinu myvala. Dna zase plakala, a mě nejed,

la. 8. Protož povedel gy Alfana, muž gej: Anna, přejo placess? a přejo
negej? y pře číteru, příčinu sa trapi říce tvé? zdáliz já negem tebe lepší,

nežli dejet synum. 9. Žehdy Anna fóz se načídla a napila v bylo, instala. A Jeli s
fóz seděl na stolku predem v rama Kostela Božího:

10. Fóz by byla Anna zarmuceným řícem, modlila se k t. Protu placem
velikým, slib učinila, fóz povedela: pane Bože zastupuj, gesly se rozklečnost

na trápeni řízebnici tvé, a rozpomeness sa na mňa, aby nezapomeneš =
na deivfu tvré a dasy řízebnici tvé muzst požlavy: Sam bo t. Bohu! H. sc. ut i se feria
ylo rossicich dnoch životu gebo, y britva nebude zotit blanu geto!

12. A říalo sa, fóz ona množe prosbi vylévala prez t. Bohem, takže
Jeli byl pozoroval na vysa gej.

13. Anna zase modlila se v říci svém, a tolifo píšti gej sa pobýbo,
mali, aby klásu, náříze sa neslyšalo. Protož dominiral se Jeli fóz zedí ona
byla opila.

14. y povedel gy: když došud opila budeš? říam vyno malíčko, číterym
si se opila. 15. Hrdlo povedela Anna: mluvila, ližádne, fanie mág: neb sem já řína

C. n ex trib. Epiph
im sed Leo, sic
tū dicit q̄d in
Cvít. Leo ita
Anna sita in tri
bu Epiphania na
tus erat & edua
tus

D. ter grat annij
E. Calisti

F. Hebr. inimica
sue angustria
tric.

G. Atque admi
nistracionis.
Cetis vñ 28.
intr. 4. 15. 1)
Mundj 28. 48.
Ant. br. 1156.
vid. Supr. not. a
Jude. 12. 14.

H. sc. ut i se feria
od vixent.
I. Q. d. vivet ut
Noracens.

I. kralopis. Kap. I a II.

- A. Sibi fieram větmi neftišná, a výna, y fájdešo napoja, který opogiti može a nepila sem, ale Jísu mu výlela sem před oblyčejem Božím.
- B. 2. d. improbu bég bolesti a žalosti meg, mluvila sem až do včelagsta.
- C. 70. meditati onia.
- D. Je ut pro me tříma.
- E. Je. in tristitia.
- F. A. M. 2849.
Ant. Br. 1152
administratio.
H. z.
J. Sbor. Aniver-
sium.
- H. sc. godo per
Jeli promisit
- I. muta attis
puer. At. 3.
vid. 2. Mat. 7.
27.
- L. ex voto dei
ministerio man-
cipaci oronatus.
- M. N. vobis gloria
- O. 1. Superbia
P. novit omnia
cognosibilita
Q. ipsi patent
intima cordis
A. 1. liberis orba
ta.
B. deut. 32. 39.
Job. 13. 2.
Iap. 16. 13.
C. statu sorbito
D. 1. Christi et eius discipulos
16. Nemáš sebe čenku, tvůr gaf za jednu y dícer Belial b.: nebo z mno, bég bolesti a žalosti meg, mluvila sem až do včelagsta.
17. Tedy gý povedel Želi: Di n pofoji: a neb tebe y. Bůb zgrabělky udeli prosbu tří, za kteru sy ho profyla.
18. A ona povedela: D fdybý napsala čenka tvá milost před očima tříma y odchla žena po svých, a geda y pila, a nepremínila sa výčeg tvar gej na ruzno.
19. Lebodí vstali ráno, a pomodili se před F. Bohem: y namítili sa a přišli do domu svého do Ramácka. A poznal Alfana činnu Manželku říku: y zopomenul sa F. Bůb na ni.
- III. 20. Už bylo po některých dnech, počala činná, y porodila synat a nazvala ho Samuel: proto, že bo od žána Boha byla vyprofyla.
21. Lebodí vysel muž gej Alfana, y mscita čjelavý gebo, aby obětoval žánu Bohu obet slávnou s: y slib svýug.
22. a nezpla svým činnou; nebo povedela Mužovi svému: neprídem dofu neodstanu říku, a dofu bo nepovědem, aby je učinilo před oblyčejem Božím, y aby tam ustanicne zostávalo.
23. A povedel gy Alfana muž gej: Včin eš sa tebe dobrého ždá, a zofán dofu bo neodstanu: y profim, aby F. Bůb vyplnil slovo své! Proč zustala žena doma, y firmila syna svého, dofu bo neodstanila od mleta.
24. A fdybý bo byla očstanila i pivedla bo sebú, z trojíma telatami a z trojíma mericama býleg muži, y j. Žbáncem výna, a pivedla bo do domu Bohu w svýlo. Ule říku geste byvalo mladíčke:
25. y obětonali telg, a řítku řali Jeli finzom.
26. A povedela činná: Prosím, pane muž, zvá gest Jusia tvá pane: já sem ta žena, která sem stála před tebú tuto modlitbou se k žánu Bohu.
27. Za toto říku profila sem, y vyslysal F. Bůb možbu mui, za kteru sem bo profila.
28. Proto y já oddala sem bo žánu Bohu po mscitých dnech po některých oddan w bude žánu. A flanali se tam F. Bohu. Y modila se činná, a povedela: **Kapitola II.**
- I. Přiři činni za poděkování, 1. II. že bridi synům Želi, a pře vclíku povolnost říka, který gib z samyma slovma říčat, 12. Domu gebo býžil muž Boží, y syni jinom preopověd. 27.
- I. Bradonato se říčo mé w žánu a povýšená gest moc má w Bohu mém: rozhýrili sa usta mé nad nepřítelmi mýma: nebo sem sa rozhýse lila w spáseniu trem.
2. Nem tak smat, gaf y říči: nedo ani není gismebó mým téba, y nem tak říhuj, gaf. Bůb nař.
3. Říčmuntě pojsofe říci o žebyste se chválili: nebo očtupá staré říci od uft wasyeb: nedo Bůb žan gest vědomosti, y gemu samému sa priblížíce myšlení.
4. Říčyssa říčných premožená gest a mly opásali sa říči.
5. Hasyení prveč, za cíleb seba nažimali: a lány naženy su dofu nepločná neporodila mnohých synů: a ta, která myrvala mnohých synů onemocnala.
6. Žan Bůb v umrtvuje, y obžívuje žanovádá do pebla, y zase výrvádá.
7. Žan Bůb čini chudobného, y oboracuje, porižuje y pomáha.
8. Zbudiuje s práci nuzného, a s knoga výzdvižuje chudobného.

I. Králov. II.

- aby sedel s hruškatama a stoliču starovú držal. Nebo kánoné su páni gem
ste e a založil na ných svät zemství. C. i. columnae miss
tice Apostoli
9. Ktoži s tvých svatych začoríva, a bezbožny v kánonstáciach umíknú. nebo
v káno sa nepozná my. f. affectus.
10. Čána Doba bat sč budú protivnici gebo, a nad nýma v Hebi brmēt bu
de: Jan Búb siďt bude fontinu zémiske, a od kánoná králoru kánonu svému, G. i. obmutescant.
podzónske královniny! Tomazanebo svébo!
11. Lebož očesel Altang do Ramáthi do domu svébo: a dňa bývalo za ťu
žebuťa pred obýcajem Božím, pred tváru káncza Jéli. H. Sc. Melia Cris.
I. Bald. Legiu.
- II. 12. Potom synové Jéli, synové Belicíz neznajacy f. Božia
13. Ani povinnosti kánežteľa pri lidu: ale kátoľi byl obětorval obet
prichádzal služebník kánežur, ktorí sa narilo máso, a mél rozhlie trýzubé. L. Hebr. melia
M. i. hab. discipuli
plina.
- v ťue syeg, N. Bald. improbi
14. a žáhal bo do fotla, nebo zbrivana neg robi, aneb do káncu aneb na
pánu a to všetko čo výzomíbal z výdručana f. Bál sebe kánež. P. Contrà legi
Lew. 7.
- činírali všetkemu lidu Jzabélfemu, ktorí prichádzali do dylo. Q. Hostia paci,
tua.
15. I prve nežby zapalovali tuk z prichádzal služebník kánežky, a potom
dal tomu ktorí obětorval: Dať mi Massa, abyž varil kánežom; nebo ne
vymen oč teba Massa varenebo, ale ſuromex. R. volebant cru
das ut eas qu
la sua lautiū
prepararent.
16. I pomadal gemu tén ktorí obětorval: Nech ja dnes ponágrím zapaluje
tuk medle obýcaja, a potom naber sebe gať mnobò: žádá dusia tvá. S. Sc. de Carne
mem. clica
17. Byl lebož kánc služebníkum výlmy velity pred f. Bohem: nebo
odčabovali lid od obeti kánež* * Sc. noteabant
offerre ob Sacra
dotu avaritia
18. Ale Šámuľ posluboval pred tváru Boži, mladencet, oblecený do
odčetu Čeffož lenonebo. T. Hebr. annua
timi.
19. A Matka gebo delávala mu malý fabáteľ, ktorí prinášala za
časom svých f. ktorí vystupovala z Mužom ſrigmi, aby obětorvala Bohu obet
starovú. U. Hebr. aniver
taria sc. festa
conveniatur.
20. I dal požehnaný Jéli Altanom, a Manželce gebo: a porocel mu:
Nech tebe da f. Búb plemeno s této jeni, za ťyna ktorého ſi očdala kánu. X. alij exuba,
bant ſil. orando
- I očepli pa ťve rýsto. Y. latrj.
21. Lebož nám římil f. Búb Ánnu, a potala, a porodila troč ſynu
v dne jeni: a Šámuľ mladencet zvlebený gest pred f. Bohem.
22. Ale Jéli byl výlmy starý, a ſkytal o všetkých výčiach, ktoré byli
čimli synové, gebo všetkemu lidu Jzabélfemu: a gať byli ſpávali z
terama, ktoré byli prenocovali* pri dverách ťanku.
23. A pojedel gím: ſreču čimte výci ťakové, o ktorých ja ſlyſím, ve
ci nešľubné, odvyskovebo lidu. Z. alij exuba,
bant ſil. orando
24. Nečitate toho synové moži: nebo nemí dobrý chýr, aneb pomest, o kte
rem ja ſlyſím. Akbyž učili lid prestupovaťi prífázani Boži. Y. latrj.
25. Zbreſtily muž proti mužovi, mož mu odpustiťi Búb: ale zbreſtily
muž proti f. Bohu, keďže žádabo modlit bude? I neuposkubli rci ŏča my
bo: nebo chiel gím f. Búb pozabijati. A. i. quidam Ro
poeta.
26. Ale mladencet Šámuľ prospěšoral, a ťaſtel, a libil ſe f. Bohu, tak
tať lidom. B. innotui.
- III. 27. Lebož prisiel muž Boži a f. Jéli a porocel ſi niemu: Toto pomida f. Búb: A. i. quidam Ro
poeta.
žádoby ſtamne neufázal ſem ſa! Čeladi ŏča trýbo, ktorí ſem byl v Egypte. B. innotui.
- v dome Faráonovom? C. i. quidam Ro
poeta.
28. A myrotol ſem ſo ſebe za káncza zvyskoveho ſotolenia lidu Jzabélfemu
aby vystupoval f. Altaru memu, a aby my obětorval žápal, a noſil Čeffož. D. i. quidam Ro
poeta.

I. Kralov. Kap. II a III.

C. Parte de oib
Scripsi

aneb odem kniežství predemnu: y dal sem čeladí otcia tvého mříku z obě
sňuva Izrabelských.

29. Prečo násu odstřili ste obět mů, y dali mé, které sem přifázal
aby sa obětovali v kostele: a vječ sý w počestnosti měl sňuva myc než
mína, taž se gedli pravotini zemských obět Izrabelských lidu mébo?

30. Prečo pomařá f. Bub Izrabelský: sediš sem mluvil povíděl sem,
aby čeladí tva a dům otcia tvého poslubovali před oblyčajem mým
az na myc. Ale včíl povídá f. Bub: Nedag mi to: ale řečfolná mýna
w uchovosti mět bude, ostanym bo: a který náua zapovídagu, zapovídenu,
budeš.

31. He dne giidu, a já pretnem, pleci tvé a pleci domu otcia tvé
bo, aby nebily starčo w rodu tvém.

32. A umysl! nepritela tvého w mříkých stásných -
viciach Izrabelských: y nebude starčo w rodině tvé po mříkých

33. Zdejšak neoděgmem nášerze muža z rodu tvého od oltára
mébo: ale aby upádali oči tvé, a osyčal život myc: y mnová čast
fa z rodu tvého jenit, fóř do mužsebo, mětu prigde.

34. A toto budeš mět známeni, které má prigde na svobod sňu
tvých. Jíni, a Fineš: Na geden den obadna zemru.

35. A zbudim sebe knieza věrného, který wedle řeči mébo, a ne
měl iusli meg činit bude: y rozmnožim rod gebo věrný, a chodit bude
je před mým řomazanym po mříkých dnoch.

36. A bude to, že řečfolná pozostane z rodu tvého, prigde, aby sa
modilo, žátko, y obětovat bude penz stríbrný, a folác čleba, y poví
dat bude: Připusti mýna prosym f. godněg částe kniežte, abyč gedel
ſtým ſi čleba.

Kapitola III.

1. Je Dámucl Mýrfrát sa od f. Boža volal 1. II. Je sa napominal o zlícib mýciach
steré je měli ſtat domu Želi, 10. III. Je to též mýna genu povíděl; a ſtre
prorocný lid Izrabelský poznal bo je gest řeč 18.

attis Samuel I. U mládenec *Dámucl posluboval řánu Božu před Želi, y reč Boži tež
12. ceautojoseph byvala výzvánka "reb za časun ſejb, nebjivalo mýdená zgnaného.
N. řed. raru tun Propheta & pro
přespa 0. du abue des lumenia in Can
zelabio lumen P. i. atio prope tabernacul.

2. Řečež ſalo ſa za dnia neſterého, Želi ležal na ſíceg poteli, a oči gebo
guž ſe byli zamracovali ani nemobel mýdeti:

3. q prvné než lampa Boží ſa zahájila? Dámucl ſpal w kostele / řáne
fde byla Božka Boži.

4. Y volal f. Bub na Dámuela. Který odpovíděl, mluvil: He tu ſem.

5. A běžal f. Želi, y povíděl: He tu ſem: nebo ſy mýna volal. Který po
wedel: Nevolal ſem, narrat ſa, a ſpi. Y odesel, a ſpal.

6. A zase podruhé volal řána na Dámuela. A řeč povídal Dámucl,
giffel f. Želi, a povíděl: He tu ſem; nebo ſy mýna volal. Který odpovíděl:
Nevolal ſem teba ſýnu myc narrat ſa, a ſpi.

7. A geste Dámucl nezíhal řána, any mu zgnaná geste nebyla reč
řáne. y po třetí geste volal f. Bub na Dámuela. Který řeč povídal giffel
f. Želi.

8. A povíděl: He tu ſem: nebo ſy mýna volal. Lebky výrožumel Želi
žeby f. Bub volal na mládenca: y povíděl f. Dámuclom. Di, a ſpi: a
budeš pozatím na teba volat, povísl: mluv řáne, nebo ſýly slujebník
tvůr. Lebky odesel Dámucl, a ujmul na ſírem myc.

9. 10. Y přišel řána a ſál: y volal námo gato byl volal godnúci pa
řeče,

A. Bald. proprie
ria.

B. Bald. in atio
lesitav
C. Sc. apárensi in
fóia výbili.

I. Šíralov - Kap. III. a IV.

Dámucl, dámuel. V ponečet dámuel: Mluv pane, nebo slýšu služebník
tvůj. A f. Bůh ponečel k dámuelovi: Ale já mluvit budem v lidu Izra. D. pro timore
během slova: tereť řeckého - uslyší, zazněj jemu v obou svrůb uslás gesto.
12. N téden zbudím naproti Déli všecky něci, tereť sem mluvil na-
dum gesto: zacílem v došování.

13. Nebo sem mu předpověděl, že trčstat budem e hům gesto na věci, pro C. punturus
reprávost, proto, že vedeš, že nesliběně činá synové gesto, a nezrestab F. s. ut oportet
grobij. proto prisabal sem domu Déli že nebude výčistěná neprávost do bat
mu gesto z obětna, a z daraní s. az na věci. G. i. oblationibus

14. A spal dámuel az do rána, a otevrel dvere domu fáne. V bal se
ognámkou dámuel viděn, Déli.

15. Tereť zavolal Déli dámuelu, a ponečel: dámuel synu můj?
tereť řeč odpověděl, mluvil: Tu sem.

16. V opitolal se bo; Jafa gest rec. tereť mluvil f. Bůh f tebe? pro
jím teba nezataj pred mnou. 17. Nech tebe toto učení f. Bůh, a nech toho adjurabat
na teba dopusti, gesty zatají pred mnou rec. ženichských slov, tereť su tebe
ponečené. 18. protož oznámil mu dámuel všecky reci, a nezatajil před ním. ead impruatio
III. 19. I rostel dámuel, a f. Bůh byl s ním; a mi daremného nemluvil mala

ženichských slov! 20. Tereť poznal mřecek lid Izra bělšty od Města Dán, az do Bersa, L. nitil dixit
bez, žeby dámuel byl vícni převor Boží. L. Urbe prius
21. I zase se usázal f. Bůh, v bylo neb sa byl zginul první f. Samu
élom v Sylo, veče Slova Božího. V itala se rec v dámuelova předem, M. iuxta sermo
scifym lidem Izrabělšym. 22. Kapitola IV.

I. Ze Filistynští pobili lid Izrabělšti. II. Ze řeči přivedli do stanu rogaři
Arbu řílkou Izrabělšti znovu sa pobili a řeč idapili Arbu Filistynští
droob říku Déli zadili; 4 III. Co řeč byl usázal Déli z říku řípadel

a krveta gesto při porodu zmírela. 23. Au. N. 2888.
ant. Cm. III. mortuo tam
sone. Judec. 16. St. O. id nomen pod
tea impositum

1. Vstalo sa v tych dnech v zářeli se Filistynští do bitky: v synové
Izrabělšti rojeli naproti Filistynštým do bitky, a položili rogaři wed. N. mortuo tam
le famosa pěsoci. Ale Filistynští přigeli na místo bitky, Judec. 16. St.
a nastrojili rogaři proti synom Izrabělším. A řeč sa potali biti. O. id nomen pod
utekal lid Izrabělšti před Filistynštýma: v pobilo sa v též bitce všecké
po poldech, gafò na pětisíce mužů.

2. V narratil sa lid do stanu rogaři: a ponečeli starší z lidu Iz- P. 2. d. cùm tñ
rabělštebo: řečo nás dopustil f. Bůh je sme dnes porazeni od Filistynštých? ipse mandavit
řečme řeči z Sylo Arbu řílkou fáne, a nech se neje mezi náma, aby per Samuelem
nás zahajovala od námi nepřítelův nastýk. Bellu gna Phili
+ Seos.

3. A řeč byla přinesena Arba řílkou fáne do rogaři, vrstval a všecké A. clamore du
cest lid Izrabělšti blasem převlečeným az zem zaznela. bilationis.

4. V uslyšali Filistynští, blas roho řeči, a ponečeli: Jakýže gest téz,
to blas řeči velikobo v rogaři Židovském? v poznali žeby Arba Boží
přinesena byla do rogaři.

5. V dal se Filistynští, řeči pomžali: přisel Bůh so gestu rogaři, v mždyvali B. sed cor
řeči pomžali.

J. Kratow- Skap. IV. a V.

8. Heja nam: nebo nebylo tak velké rádostí včera, a před návratem:
běda nam, kdo nás vysloubodí z ruky Bohův na výhřev těchto dítět
již Bohové řekly pobili lid Egyptský ženskou ránu na pusti.
9. posylal jste sa, a buďte muze, Filistynští: žebyste nešli jíli židom,
gato y ony rám slíjili: posylal jste sa, a bojujte.

10. Rotož bogorvali Filistynští, a porazili ho Yrahelčtí, a uťkal gým
ťaždý do stánu svého, v stálu jí porazila velký velká: a spadlo z lidu
Yrahelčeho třicet tisíc pěšáků.

II. Úcta Boží ulapena gest, dva také synové Ježi zabity su, osm, a
třetí. A když běžal muž s pošolením Benjaminového z města, přiběhl do
III. 12. a když běžal muž s pošolením Benjaminového z města, přiběhl do
města v ten den, z roztříhaným oděvem a s posypanou hlavu prahem.

13. A fóz on byl pribébel, Véli sedél na stolu fóz čefal proti čefic. Nebo se fráco gebo strachovalo za dřevu Boží. Ale myž ten fóz byl rvešel do města, oznamil městu, y oplakávalo mýsto Město.

14. V Želi uſtýſícal Žucáni tritu, a ponečel: Valt' geſt toto Žucáni ſtmo-
tu robočo, že on poſpíchal a bějal, a vyznámu Želi.

15. id hčeli mčl ostni a devadcsát kčkuň, ý cti gebo se zamracowali a
a videti nemozel. hčeli : já sem, který sem, přišel z bitti, ý já sem, který sem
16. v ponečel t. hčeli : já sem, který sem, přišel z ročka. kteremu en ponečel : (d) já říkal římu muž:

17. A tedy odpověděl ten, který oznamoval: ponevél, utekl lid Yříškovi,
by pred Šilistynskýma a porážka velká stala sa n lidu, k tomu, že dva
mnohé knopy zabití sú Ostatná a Ľintes: ý Arčba Boží ulapena gest.

18. A tož on byl menován řečku Boží, spadl z stolu naspátku při
zveráku, a tož zlomil frk, zemrel. Nebo starý muž byval, a ostarale
ho věku: a on sam říčil lid Krabětí za Mysice Kotun.

19. a) němcůta gebo, manželka římečová těhotná byla, y bljstať poro-
du: a tdy římsala od posla, žeby ulapená byla řečba Boží, y žeby um-
rel římangr qej, y muž qej, našlomla se, a porodila, nedo se na ně chto,
tily bolesti náble.

zo, ale w temtej okamžení smrti gýj, povedeli gýj ty babi, které oto-
čo ny říkali: Rebog se, nebo sy hýna porodila. Která gýj ní neodpově-
děla ani na to nepozorovala.

zí. a názvála dítě Vchabod! fóří povídela: Prenešená gest slá
wa řáne z lidu Izraélfého, nebo ulapená gest řáha Boží, a na své
ku řeká vás a na během dívka;

Kapitola V.

I. Je Modla Dágoz píčí Arbu řáne smršťat se grútila, když počítala na píčku kostela
blanu v řuti, z. II. Je Filistínský také tagříma nemocni až Myšlana tresta
byly dle b. III je Arbu řáne od seba očistná. II.

I. Teboj Filistynskij vezali krescu Boži, a odnesli gú od famená pomoci do
zajota. A zase vezali Filistynskij, krescu Boži, a mnesli gú do sklepa moči Jagor

a byly povstali predednici Alzotsky na druhý den, kteří modla říkají, že zdejší ženy a dívky jsou všechny krásné.

4. a zde na druhý den ráno, když povstali například Dágon ležící na trávě už na zemi před dveřmi tamě: ale Hana Dágon, a tře slavné řeky byly odraženy byly na prahu hostelu:

I. Šíralov. Šíap. V. a VI.

5. Potom Dágon sám spalil a požíval na svém místě. Ale tuto prvnínu
nešlapačku siceži Dagona, v místech, který vzbuzáčku so škodou gebo na
prab Dagonum v životě až do dnešního dne.

C. Sc. Corpus, Ané
Capite.

II. 6. Ale sa občajla ruka Boží nad Izraelem, a rozérel gub: da pota
nil nemoci při straže tagřešsé zádu město život až meze fragim gebo.
A mypristili se modl po Ježíši a po Vrábu v prostoru fragim téz, a
stalo zahájení smrti veliké v Městě.

D. Psal. 74. 66.

E. hamerobolit
maris & riber
culis in ano

F. agris infestis.

7. A tedy mohli muži životy takovu ranu, povídali: Nech nezostane
Arba Boža Izrahelstva u nás: neb tajstá gest ruka gebo nad náma
a nad Dagonem bohem násym.

8. A tedy poslali živoli všecky knížata Filistynské k sobě, a povídali:
Co učiníme s Arbu Boža Izrahelstva? A odpovídali Ježíškij: Nech sa
otolo modli Arbu Boža Izrahelstva. A otolo modli Arbu Boža Izrahelstva.

9. Ale tedy gi ony otolo modli říala se ranas zvoni na jedno fázde Měst
to nařazená veliká velikost: a ramí mužů v jednom fázde Měst od ma
lého až do většího, a žnili excca geib, které jiných vzbuzali. A pota
dili se Ježíškij, a nadělali sobě stolič kožených.

G. percutio seu
plaga, scice
inverentia et
abuſu rerum
in terribiliter
puniti

10. Protož poslali Arbu Boži do Alfaronu. A tedy byli přinesli Arbu Boži
do Alfaronu, kříži Alfaronisty, když povídali: Tu měli k nám Arbu Bo
ža Izrahelstva, aby nás pojedouvala, a lid nás.

III. 11. Protož poslali, a živoli všecky knížata Filistynské, které povídali: pre
pudite Arbu Boža Izrahelstva, a nech sa namíti na své místo, a nepozabi
gala nás z lidem násym.

12. Nebo býval říduš k smrti v jednom fázde Městě, a převleky tajstá ří
fa Boží. Tý řídký muž, který nebyl zemřeli poranění bývali při zádu ří
ni tagřešsé: a vzbuzalo vrestání z jedného fázdeho Města do Neba!

H. Iebr. contritio.
I. EA bývalo.

Kapitola VI.

I. Je. Filistynskij Arbu z mísama, až zádkami zlatina oděslali až do Betjams:

1. II. Kde Betjamskij říam do roza zapráhl, 12. III. V říekách sa mno
z 3 mužů, a žobcižko lidi od Boža pojedouvali, že na Arbu řídu byli bleči

A. M. 2888.

L. Sc. Dagon.

I. Tedy byla Arba řáne v krajině Filistynské za sedem měsíců.

2. A živoli Filistynský knížek! a řádaci, tedy povídali: Co učiníme
z Arbu Boží? oznamte nám jakobijme gi oděslali na své místo. Který po
vídali:

3. gesty oděslate Arbu Boža Izrahelstva, neodfyláte gi prázni, ale to
co ſte povinni řída bých dágte gy, a tedy ſa uzdravíte, a nečet budete, pre
co ruka Boží od vás neodrážá.

M. Sc. munus
Iebr. říekid.
Bal. oblatio.
expiationis.

4. Který povídali: Co ſet, co byſme gy ſati mobli za previnení? A ony
odpovídali:

5. Wedle poctu krajin Filistynských pět zádků zlatých udeláte, a pět
mísl zlatých: nebo ſte všecky jednu ranu měli, a knížata a masy. A udelá A. profutio vox
te podobenství zádků raných, a podobenství mísl, které pořízli zem a dát
Božu Izrahelstvu obývali: a ſnaď obrátil ranu ſru od vás, a od božího
májek, a od říek raných.

et perficia.

6. Freco občajujete říka ſre, gafó občajoval Egypt, a Farao říco ſre. B. Exod. 12. 31.

Aly tedy porazení ſet, tedy giub neprpustil a neodeſli?

7. Vál protož nezmíte a udeláte ſeden mís nový: a dve řáni ote
lené: na které ſa nezačalo garmo, zapřavíte giub do roza, a zaříte tela
ta geib ſomu.

C. hebr. ac balo.
Lactentes

8. A nejmíte říku řáne a vložíte gi na ruž, a plenotí zlaté říky ſtorma ſte
fe gy vymínila za previnení, vložíte do říjek na boži gej; a prepustíte gi aby
fe nezla.

D. annos & mures
auraeo.

I. Kiralony. Kap. VI. & VII.

9. A budecť bledet na nás; půgdej po celé říši svých proty Betheštej
on sam dopustil na nás toto zlé přewlektě: gesty že ne půgde: vědět bude
me, že nřádne rupa, geho se nás nedotla, ale přijde se jítlo.

10. Ichey onu učimki stjmito spisobem: a fořiž vyzali dne fram, steti brnidi telata zapráhlí gieb do roza, a telata gieb zavrtli, doma.

11. V ročníku Božímu na svátek sv. Mikly, když se vyskytla vlna podobenství zádřív.

II. 12. Šle fráni gisti po rovinec cesté, která vedle do Betšamej, y po jed-
neg cesté poříčovali, fdiž gisti, a ručali e: a scépi nevystupovali ani
na pravú, ani na levú stranu: ale y knížata říšským gisti za mo-
zem až k foničnám Betšamej.

13. A fedi Bersamiti Ny zali xito n doline : a foz pojorish oti iwe
wideli Arbu i zradewali je, foz q u bili wideli.

14. A nuz prigel na volu Božího Bělsamitského, a tam řekl. Ale tam byl famení veliký, a posetali třídy možové, a franti wložili nán, na oběť fanu, ale Lenivé složili dárku Boží, a Afranti řekla při ní v ferieg.
15. Přenotí zlate a wložili to na famení preveliký. A muže Bělsamitského obetovali oběti zápalné, a vytágné v ten den fanu.

it. V pět dní je Filistinskýs Hejčelo na to, a návratili sa v ten den do
Akkaron.

17. A ito su zadeti slate, mere klystymy vanan zu priwunen, ram
azot geden, gaza geden, zifalon geden, jets geden, ziffaren geden:

18. V myssi zlate mědě počtu Mesi Žilisqnttys, než křížin os mesta
murovaného s až do Sedini, která byla bez zdi, až do fámena kabelové
kiteče, na kterém položili řecku Táne, která byla až do toho dňa na voli
Abuze Betsamitšebo.

III. 19. Alle pomordoval Pán z muzum Bétsjamtšijc, protože byli povídli
na Arbu fanie! : a pomordoval z lidu sedem sto mužů, až padesát tisíc
z obějných lidu. A píšel lid proto, že byl Pán pomordoval lid z ranu-
velitú. A povídeli muže Bétsjamtšij : Kdo bude moct státi pred obliče-
jemi : a k tomu žádají.

Capitola VII

I. Je princezená gest Arba řáne do domu Eliminadaka so Qabaa'; 1. II. Je 3 napomínaným Sámuelovým Krabětou fy sa f Božu obráhlí 3. III. Je filii tang písek premohl když se modlil za níž v Údmiuli. 8.

I. Lebdi priessia muje Karyáthjárom, a oñvezli Árchi Fáne y menegli
ju so domu Ámina Sabat se Jákab: a sonya gebo Alcajára posvétili,
ki opatrolal Árchi Fáne.

z. I stalo sa, že od toho dňa tak zostala Črba ťaňe v karjátky, jem, rozprážilo sa mnôz' ďniu (nedo gúj ponimul toč smačky) i od ňom, ktorého boli všetci nad ťaňom.

I. 3. Ale mluvil Samuel k následkému lidu Izraelskému, říkaje poselství:
„Teď sa řeče k říčce Wassého obraiáte k ř. Bobu, vyjoržte boží cizíci,

prostřed nás Baálim, v Áštaroth s.: a připravíte fróca své Pánů v sluz
e genu samemu, a neslobodi nás z moci Filistýnských.
4. fróci očníkli synové Vrabělly Baálim, v Áštaroth, a slúžili Pánu

5. Proč očekáváte zradačky Boží, a křesťanů, a křesťanu Božímu
Božímu samému.
6. V ponoření Samuel: zbraně jste míteli k zradačkám do Máffátu,
které je možné za masl s křesťanu Božímu.

logič je modlit za naši ē tanu Božou.
6. v ženstv se v Slavětāts: a tabu' ročou, v rokliwali ju před oblyčajem Pánem
posílili je v ten den, a tam povíděli: Zářijí sibiře před tebū Páne.
impriatorem.

I. Ferale p. 5 cap. VII. a VIII.

Y jduu Samuel pnu Yzraelyc w Massatc.
z da uslyssali Filistynstj, zibj z hromadjenj byli synové Yzrabětstj w
Massatc, z wželo knjata Filistynstf t synom Yzrabětym. Do toz byli
uslyssali synové Yzrabětstj, bali se od trvani Filistynstj.

9. Žeby mjal Samuel včeránka jedného stěnu gesté sal, a obětoval ho
čeles na obět zapálení farnu: y volal Samuel f farnu za lidzibelsky
a vyslal ho fán.

10. Etie sa stalo, že byl obětem zámu Samuel obětán kámu, filistynští počali bojovat proti lidu Izrahelstvímu; i a zabrmel kánu z velikým žrmením a těžením nad filistynstvima, a postrášil je, a porazeny su od říkajících Izra, selkých. A že byl nájedli synové Izrahelští i kássaté domli filistynští, a byli jich až na mítlo, které bylo pod Petchar.

12. A mazl Dániel geden famen, y položil ho mezi Mássfa, a mezi Šči: a menovat to nijsto hamen pomoci. Y powiedel: Až dotúdlo pomobel nám F. Šub.

13. V počtu ju Filistynstij, aby nesmeli Galeg aby vzbázali so cylúm
Vrabecfjord. V ſtrala ſá rana ſane nad Filistynſyma, po mſtſkých diwoch ſa
mučovnic. ²

14. Narratili Mesta lidi Yzrabelsfemu? Etere' bili wzali Filisfjosty od
lidi Yzabel, febo, od Attaron az do Jéts, a Pco föncti, gejub: y wylloboöl
lu Yzabel, k z moti Filisfjosty, a bili wolog meyli lidiem Yzabelim, a
Amerricafym.

15. V říjnu Samuel lid Izraelský po mšeckých dnech života svého:
16. A vbožoval na gedenčající rok, když obřádal Péter, a Gálgala, a Náš
frat, a súdžival lid Izraelský ve premenovanej miestec.

17. V pannacoral já zaje do Ramátha: hebo tam měl dům svůj, a tam
sídral lid Izraelský: tam také vystavil oltář fánu Bohu.

Capitola VIII.

I. Ježišové Samuelovi byvali láskaři; proto žádali sebe krále. II. To se Samuel
čekal a Boží nářečího, §. III. Ježiš Samuel, z rožmberského rodu, právo království
kterou predponoval, ale když zetřval na proslost.

I. Vstalo sa, když se byl ostaral Samuel ustanovil synů svých za říši
na východním hranici říše.
Z. A menoval sa syn geba prorocený Joël a druhý sa menoval Abia.

3. A nebočili synové gebo po cestáci etca frébo: ale chodili po latón
trvú a brali dani, v premaratili súd a
všetci krit sa včeli zemrali menej; starší z lidu tra hľadalo, pri mi si

4. fotoj fejí sa spolu záberali všechny starší ženy lidu vypracujícího, přišly tři
dámuélové dc. Ramatza.
5. A povedeli mu: Síc ty sý se ostaral guž, a synové tvoří nejbodá po

I. 6. Neljiba se ráto vec Samuelovi, protože byli pověděli: Ustanov nám
krále - aby nás řídil, gafu y voleloho na
rodi magu.

7. Za pomocí f. Štúš f. Samuelové: Vysluchni slávu lidstvemu m následujících
recitací stere tebe mluvá. Nebo teba neodvrhli, ale mňa, řečejc naďný
a zábranou.

8. Počle mřeřejich řítkům svých, které činili vedenia, w kterém sem jich
vývedel z Egypta až do tohoto dne: gato opustili mná, a slízili vobom
všem tři třebenky.

9. Protož něj uposleční reci gojů: ale mšal ofnědnu s q pred njima, a pře-
ronec qjm právo hrdlém se a tery nad njima královat bude.

Sed oā pra libitu hūc facere volunt.

I. Králov. Kap. VIII. a IX.

III. 10. Ž ponecet všimuel vescely flora káne t lidu, který byl proslul oč něco hrádila.
11. A mlunil: Toto bude mít vráno krále, který trálovan bude naú rana:
výpnu vyských zebere, a polvži t svým vozom, a nadělá sebe s nýkem bonifum,
a běbrunu který pred gebo vozanta běbagu.
12. Ž ustanoví jebe s nýkem Jagtmanil a desatnýf, a dráciu tol snykis ſi
ženici obila, a ſemefeliſfú zbrog, a ſowdaci u t svým vozom.

12. S' dcer tate wassib, nadela sebe tafyib, kert ma'li selat budu, s' cubarel, s' pefarel.

14. Rôle tří vlastí, výrobu a zábradlí ohrové stěny na nejlepší zelenou
a da fuzebníkem řečim.

15. Dle j. obile mase z vinnic pozitiv podlejstvem odbrat bude, aby dal fomernost a sluzebnictvi srdci.

16. Služebníků také měl, a dělník, ý mladenců nálepky, ý cestu
zdejší a zdejšího dobrodružství.

17. Štáda také naše podlešítkem odbírat bude, ý my samý budeme gebu

služebnici volat budete v též den pre krála s náslebo, kterého se sebe myne

12 a novou dveře, v nichž se předávali mafess, které byly jen pro význam
lili: a nevyšlyly jváš q. Bub n těm deni nebo ře sebe žádali krála.

19. A nekkel hő iposztelniki számán Samuelorom, ale perecbeli:
Mizáján: ale királa budeme mít nap nama,

20. a budeme my tak gato posseby Marodi: a bude nás řídit král nás;

Y vyčízať bude pred nami, y dojďomat bude za nás v rovine našej.
Zi ad iloviaš Samuel nás učí řeči lidstva y mládeži oči pred Pánem.

21. A József Sámuel rövidítései között, a művek részben prec tanem.
22. A tan posztúl, f Samuelon: Ugyeljeket az utolsónak.

njma strala. I ponredöl Þámuell f mužom Þrakðissjum: neib gide gevenfaz
en so mlesta fivedo.

Capitola IX.

1. Je Šaul poří sledal oslu dceře prřesop, přišel k Samuelovi, i. II. Obysal, že oč Boba
gest myroven za krála nad lidem Izraelskym, 15 III. Je z Samuelem polevno-
val, i prenocoval. 22.

I. U byl muž spotolená Benjamínového menem Gj., syn abielium, 19.
roku života svätej Bechereatis, syna Álfia, syna muža Venini, muž sýno.

na dceror, syna Bechovats, syna Alfrida, syna muža Jemína, muž syny.
2. A měl syna ménem Šarl, vyborného, a dobrého: a nebylo muža je
synův Vrabelských lepšího co řebo. Neb od plca ji myslí rozhříhal se na
Bechovatce a řekl: Šarle, Šarle, Šarle, Šarle, Šarle, Šarle, Šarle, Šarle,

z. a byli se sbratili oslive Gys Otca Šaulového: a po následel Gys f Šaulovi synu Širemu: Nezni gedného sebú z služebnictvum, a kóž rovnanci si, a řečag oslive. Steny kóž byli preplní prez horu Africajm.

4. a prez zem Salisa a nebyli nastli, prezli tati prez zem Salim, a ne
nastli; ale a prez zem Feimini gipli, a nic nenaastli.

5. Ale fóří byli připraveni řízení řádu, ponděl řád řízení řádu, který
jím byl: řád, a návráceme sa, žeby císař otec muž fóří opustil starost ofici,
restaral sa o naši.

6. říčky mu povíděl: Ale myž Boží gest v tomto městě, myž lanty: něco co mluví, bez pochyby se stává. Protož všil podívej k niemu, a snad by tam oznámil o cestě naše, pre který chodíme.

7. V powiedzi daul f suzebnitu swemu ole pugdencie. coje przechodzić
muzom Bożym? chleba nedostawać w forbais nassjib: a darun nemá
zbyteli muzom Bożym ani co ginsiebo.

8. Že služebník oopovídá řádlom a poradcé: He násť som u seda pán.

Q. Šak zařízený v lidu zprávách o jednáních mládeži, kteří giseli
ká se paradišem Bohem. Podle a podmíne k viděnímu. Něko tenkrát sa svého menu.

by se poradil z Bozem: poote, a podnie ſ więcymu. Hebo ten, który ſa nai meniu
że fioce, gafodarna ſa mcnonal więcij.)

C. Aula ministerij
de vocabant eti-
am in seeti.

F.L. propter inju-
riam factas a
dege.

G. Vide Seite 13. II.

Dec. 4. 2909.
W. Samuel & Mo-
te Delia Ann. 21.
W. Simms - pre-
fessor at L. B. I.
Cum Cap. 7. 2.
Cap. 12. 17. Colli-
gue et.

A. i. famulus
B. bae Gen. 14
dubius Hale & Sc.
gor.

C. prophetia &
sedq; gestis, ac
juveneria, potes-
tate

D. i. mungo

E. Sc. filii-

I. Šíralom, řícap. IX.

10. I pověděl Saúl k služebníku svému: Vele my dobrá gest rec tvá. Řeča podme. I gípli do Města v kterém byl muž Boží. A když byly na vrchol Města, napří, kteří byly vyzváni aby všechnu tabli i ponechali, qim: Žádaj gest tuto vidjet.

11. Když byly na vrchol Města, napří, kteří byly vyzváni aby všechnu tabli i ponechali, qim: Žádaj gest tuto vidjet. Ile pred tebū gest, pospi. J. sc. hostis paci sua.

12. Kterí když odpověděli, pověděli qim: tuto gest: Ile pred tebū gest, pospi. J. sc. hostis paci sua. nebo dnes přišel do Města, poněvadž dnes obětovat bude oběti po fogne za lid, na místě vysokém. S. i. urbis loco.

13. Když byly na vrchol Města, řeč boží nádete prvně než vystoupí na místo vysoké k qidlu. Nebo ani nebudete gesti lid sošku on neprigde: nebo on sám požehná oběti a později gesti budou ty, kteří sú povolaní. Protož včil - H. Galo. Ceditus super locitatem vobum.

14. I gípli do Města. A když ony chodili v prostředku Města, utazal se dál. I ter. 13. 21. muž když vysel naproti nim, aby vystoupil na místo vysoké.

15. Ale f. Bráb! byl oznamil! Samuelem pred jedným dnem prvně než byl L. indicaverat. přišel Saúl, když mu pověděl:

16. O teato božinie, která včil gest, zágrá poslem k tebe mojí s potole na Benjamínového, a pomáhes boží kónja nad lidem mým Izraelským: a vysloboci lid můj z moci Filistinských: nebo sem se vysledel na lid můj, M. Israélitar.

17. A když byl potoledél Samuelem na Saúla, řeč mu pověděl: Ile muž o kterém sem byl tebe pověděl, tento panovat bude nad lidem mým.

18. I přistoupil Saúl k Samuelem v prostředku Bráni a pověděl: Dynam A. s. urbis mi, profim, kde gest sum vysoký, nebo kde rota?

19. A odpověděl Samuel Saúlovi, když pověděl: Já sem vysoký, a neb pro vel. Vystup pred mým na místo vysoké, aby gest sem mým dnes a preprístim teba ráno: i vyslety vči, kteří sú v sedci tvém, oznamuj tebe:

20. I o výslužce, které sú pred vás vyslety vči Izraelský: cíty ne tebe, i vysloužemu domu otce tvého.

21. A když odpověděl Saúl, pověděl: Žádaj já nejsem syn Ježíše z Nag. B. Benjamin. menýho, potolena Izraelského, a protěstov mé nag-potolencí mezi vysel. C. At Capitu inu parv' exige propter infans. S. Iud. 20.

22. Lebky když sebú vyzal Samuelem Saúla, i služebníka gest, pověděl qid. III. 22. Lebky když sebú vyzal Samuelem Saúla, i služebníka gest, pověděl qid. ve světnici Ježíše, a dal qim místo nag-predněký mezi tyma kteří byli povolaný. Nebo bylo opložených muzur.

23. I pověděl Samuelem fukároví: Dáv časťtu, kteří sem tebe dal, a přifáral sem aby odložil na stranu u seba.

24. Lebky vyzal fukároví a položil pred Saúla. I pověděl Samuelem: Ile to, co ppzostalo polož pred sebá, a gest: nebo z domu zaučovalo gest pre teba? když sem lid povolal. I gest Saúl z Samuelem v té den.

25. I zessí z místa vysokého do Města a vlnul z Saúlem na gánku svým. I vyskal poštol pošteli, na gánku svým a spal.

26. A když ráno byli vstali, a qid se bylo rozsvítlovalo, zavolal Samuelem Saúla na gánku svým, když pověděl: Vstani, a preprístim teba. I vyskal Saúl: a myslí obadna on totizto je Samuelem.

27. A když byli zessí k posledník římké Města, pověděl Samuelem k Saúlovi: Pověd služebníku, aby gípli prednáma, a předvádal: ale ty malí, to posfog, aby se tebe oznamil stvoře tané.

Šírapola X.

I. Je Samuel Saúla pomazal za krála, když mu dal, i jedno podřem znamení, 1.

II. Je Saúl prioroforl mezi říprofí, 10. III. Je když Samuel poslal říse potvářci byl za krála: Je říamo řídalom říse do kníži říisané, pred říanou položilo.

Dicit hoc symbolo intelligere prius apud esse, fulcire. E. Řírap. F. Řído plano

I. říkání. řík. - X.

I. říkání. řík. - X.
 1. Řík. Dnes odejděš odemnia náději svých mužů vedeného hrobu Rá-
 báha v fontánách Benjamínových, v polečení, a pořečí tebe: Našli sa
 oslue, který byl gisiel bledat: a když opustil otec tvou oslue starostní
 jeho o vás, v pojídce; Co učiním o mém synu?
 2. Když dnes odejděš odemnia náději svých mužů vedeného hrobu Rá-
 báha v fontánách Benjamínových, v polečení, a pořečí tebe: Našli sa
 oslue, který byl gisiel bledat: a když opustil otec tvou oslue starostní
 jeho o vás, v pojídce; Co učiním o mém synu?
 3. A když odtud odejděš, a další původ, a pravidlo f. dubu Tháboru na-
 děj, teba tam tře muže, který výchází budou f. Bohu do Béthelu, kterých
 jeden ponese tři kožlata, a druhý tři koláče chleba, a třetí ponese lab-
 vici vlnu.
 4. A když teba požává, sagú tebe dva chlebi, a ty nezměš s ním gest.
 5. Potom pravidlo na vrch horu Boží, že jest stanovisko filistínského říše:
 a když tam náději do města, postará se stebu zastup frorotum, který zastupo-
 vat budou z mýsta výšofého, a před mýma veselým spěvem, v bubenem, v písťala, v
 hulse, a všem proroconat budou.
 6. V rokodí do teba duch fáne, a budeš proroconat a sny, a premičí se
 na qinseho muze.
 7. Froro, když se myslí tuto znamená tebe stanu, činí frerohol mici na-
 de ruka tvoje. Nebo když stebu gest.
 8. A zegdest predménou do Jálgalu: já, gisiel zegdem f. tebe. Abyš oběto-
 val v offoru, a abyš obětorval čběni pořečí: za sebou dny očekávat budou
 do fudu f. tebe nepřidem a do fudu tebe nevzajem co mays cimit.
 9. Žebor, když se byl od něho oznátil, aby odessel od Samuela, premičí se
 mi. Bůh říčo qinse, a prissli všecky ty znamená v té den.
 II. 10. V prissli f. predmenovanému vrchu, vše zastup frorotum podal se sny:
 a vespel Bohu duch fáne, v proroconal v prostředí nich.
 11. A když náděli všecky, když ho byli znali, věra, v před vicerágském, že
 by byl mezi proroky, a když proroconal, pověděli mezi sebou: Cože se stalo f. ří-
 nom Gis. Zdáliz v. daul mezi proroky!
 12. A mluvil jeden f. řubému, když pověděl: Víš gest otej gest? preto
 obrátilo sa to na prislovi: Ždáliz v. daul mezi proroky?
 13. A prestal proroconati v prissel na místo výšofé.
 14. A pověděl říčej daulom f. niemu, v říčej služebníku gebo: Klam ste-
 odessi? když odpověděli: Sedati oslice: který když sme nenašli, giseli sme
 f. samuelom.
 15. V pověděl mu říčej gebo: Oznam mi, co tebe pověděl Samuel.
 16. V pověděl daul f. říčejom říčejom: Oznamil nám žeby sa našli oslue.
 Ale o řeti království neoznamil mi, o řeti mi byl mluvil Samuel.
 III. 17. A zmolal Samuel lid f. fánu do Alássu.
 18. V pověděl f. synom Izrahelským: Toto povídá f. Bůh Izrahelský:
 já sem vysídel lid Izrahelský z Egypta, a vyslobodil sem vás z moje Egypt-
 ské, v z moje tych všeckých království, který vás trapívali.
 19. Ale my dnes opovržíme Boha wasijo, který vás sám vyslobodil zem
 říčej zlých věc, a zarmultum wasijich: v pověděli říčej: Ilžádne:
 ale krála ustavov nad náma. Kdož vasil říčej před fántem po říčej,
 lendaš wasijich, a po říčej.
 20. A pristal Samuel všecky potolená Izrahelské, v padel los na ří-
 čej Benjamínové.
 21. V pristal potoleni Benjamínové v pratelstvu gebo a padel los
 na pratelstvo Měti v dossel az na daula syna lys. Protož bledalid bo, a neng
 říčej.

I. Králov. Kap. X. a XI.

22. A potom se poradil s kánem, zdál by tam mít příjst. I odpově
děl kán: Ale sforný jest doma.
23. Frotz bezali, a mali do odtud: y stál mezi lidem, a prengisoval
míseč lid od pleca s rovněž.

24. A povíděl Samuel f prsečtemu lidu: Zajistě vidět ēterého my,
mohli kán ze jmenu neni podobnij v mšetem lidu. I volal míseč lid, a po
vedel: Nej, žigé král; aneb, nejž znamení jest král.

25. I predpovídal Samuel lidu královi královi a napsal ho do kní
ji, i polozil před kánem: a rozprstil Samuel míseč lid, gedenboť
debo do domu svého.

26. Ale y saúl qisal do domu svého do Gabáá: y qissa s ním gedna
čap rovna, kterýs kroha byl pochnul žub.

27. Ale když Belial, a povíděli: Zdál nás obrámit bude moři této? A. improbi.
y pobrali s ním, a Baruch mu neprinesl: ale on se učinil, jakoby to neříkal.

Kapitola XI.

I. Je Haáš Sobíval Město Jábes. 1. II. Saúl, když dorazil vespel dneš kánem, lid do rovna
ni zvolal, s. III je premosel Haáša krála kámmonitkého, y království obnovil.

I. Vstalo ja qato po měsíci že rogél Haáš Ammonitký a potal božnosti
nepioty Městu Jábes Galáád. I povíděli rossci mužé Města Jábes f Haáše
m: Učin, s náma smluvu, a budeme tebe služit.

2. I odpoveděl f ním Haáš Ammonitký: Tuto smluvu svama učiním
abych vám vysítem vylípal oči pravci a dal nás t pojmecbu všelec
temu lidu Izraelskému.

3. I povíděli f nemu farsy z Města Jábes: Dovol nám sedem dnů, aby
me poslali poslů v mšetém meziám Izraelským: a nebudouli kdo by nás
brání, preddáme ja tebe.

4. Frotz přišli poslonec do Gabáá Města Saúlového: a mluvili se s ním
to frotz mšetec lid říkal: y požádal vespel lid bláš řivug, a plakal.

II. 5. I ble Saúl přicházel, když s pola za volma qisal a povíděl: Co
jest lidu je place? V rozhovoru mužovách mužův Města Jábes.

6. I vespel dneš kánem do Saúla, když byl říkal když toto, y rozmlíval s
on velmi, spchliností.

7. A když ulapil oča dva včeli rožekal qicb na luse a rožekal po mšet
když fraginieb Izraelských říje poslů, když povíděl: Kdo to bude nevyšel
a nezasedoval Saúla, a Samuela, tak je stan řolem gebo. Frotz
napadel řeč kánem na lid, a rogeli až do gdeněho muža.

8. I říkali qib v Bezešku: a bylo jinu Izraelských tři sto tisícum: a
mužův potolená řidi třicet tisícum.

9. I povíděli tím poslom, který byli přišli: Tatoč, povíte mužom, když ſi
v Město Jábes Galáád: Zágra vyslozený budete když ſe slunko zehreje. Pro
to když přišli poslonec, a oznamili to mužom Města Jábes: když ja potěšili.

10. I povíděli: Ráno vydomeč t vám: a učiníte s náma mšetem, Co
se když bude vám.

III. 11. I stalo ja, když byl zágrásky den přišel, usporádal Saúl lid na m
stran: a vespel do prostro rovna na svitanu y pobil lid Ammonitký den. Den ultima
fe den nezbril: ale, ostatní sa rozběhali tak ſe říkali nepozostalo fromé dva.

12. A povíděl, lid f Samuelovi: Říkali qest tento, který povíděl: Zdál
Saúl řečovat bude nad náma? Vydomeč mužů, a pozabíjame qib.

13. I povíděl Saúl: Nezabije ja žádny na tento den, nebo dnes vyslo
bil kán lid Izraelský.

14. Leden povíděl Samuel f lidu: Poče, a dne do Gálgala, a obnovim
tam království.

15. I gresa mšetec lid do Gálgala, a učinil tam Saúla za krála před kánem. S. in altari
v Gálgala, včítovali tam oběti posogné před kánem. S. k nejeli sa tam Saúl, y rovn
ej muž Izraelský velmy.

L. i. ius Regi ser
vampyr.

M. i. tte liber pe
t. i. r. i. S. i.

N. i. prope aris

Cod. A. 2909.
ante br. 105.

B ut faciat inop
tos ad bellum My
tue Haas ser
pos seu diabol
studet emere
nobis cruda des
tri ne celestia
intueramur. Re
lingsens huius
quo carnalia se
pictura spectem
S. Greg.

C. Sc. Amoris

D. Den ultima

E. Supr. 10. 22.

F. Conformato
elationem.

G. S. in altari

S. in. Sá.

I. Královy. Kap. XII.

Slapitola XII.

I. Je lid řečí, že gest Samuel nemírný, a životu hrátebo, iži Samuel lid Izraelský za nedůvěru ptičal, fóz do podíval i poslušností z III. Když Bůh dal z neba znamení, napomínil gůz, aby se Pána Boja připravil, fóz neprestával za mých se

Ch. 1. 2909.

I. I) ponečel Samuel i následnému lidu Izraelskému: bě modlitě
reci wasieq, recile následkyho vše, které je i mne mluvili, a ustavil sem
nad náma strala.

z. A včil pred náma pořaduže: ale já sem se ošparal, i ošedivil:
a synové moji náma su: protoz fóz sem mých náma bydlet od mladosti -
měg až do dnešního dňa. bě přistomny sem?

3. Mlùnute! o mne pred Pánem, i pred Pomazaným gebo, zdálj sem ne
čho vola mžal aneb osla: gesty sem někdo křivdilé pobáhal, gesty sem
křivdilé súzonal, gesty sem mžal z něj neli dar: i zapomínen bo dnes, i
návratim nám bo.

4. A ponečeli: Neobáhal si nás křivdilé, aniž nesúzonal, aniž jí nem
zal z něj křivdilé volalo.

5. I ponečel i mím: Dředek gest f. Bůh naproti nám, i svéck gest Pom
azany gebo na této den, je je nenašli při mne někdo. A ony ponečeli: pro
děl 6. I mlùnul Samuel i lidu: Pán e stojí štěstí Mojsíja, i Áaronu, a
výnecel rodici násých z zemi Egyptské.

II. 7. Protoz včil stogte, abych sa rozsídoral swamař pred Pánem, o faz,
dem milostivství Pána, které učinil nám i Otcom násym:

8. Vatò s Jakob vysel do Egypta, a volali Otcomé násy i Pánu: i ga
to posal Pán Mojsíja i Áaronu, a výnecel násých Otci z Egypta: a po
stavil gůz na toto mýsto.

9. Který zapomenuli na Pána Boja svého, i a cožebal gůz pod moc
Sýaroru Jagtnana Mojsíja Idor krála: i pod moc Filipinských, i pod
moc krála Moabitého, a bojovali naproti mím.

10. Ale potom volali s Pánu a ponečeli: Zbrestli smě, nebo smě opuště
li Pána, a slízli smě modli Baálim i Zifarot: protoz včil výslobod
nás z moci nepřatelů násých, a slízit budeme tybe.

11. I posal Pán Jerobaala, a Bázana: i. Yeffe, i. Samuela, a výslo
bodil vás z moci nepřatelů násých do folia, i bydleti je bezpečně.

12. Dale fóz je viděli, žež Haas král sijího Ammon prissel naproti
nám ponečeli je mím: Mířadne; ale král bude panovat nad náma:
fóz byl f. Bůh vás fráloval nad náma.

13. Protoz včil matce krála násyho, kteří boje mymolili, a žádali:
bě dal nám f. Bůh krála.

14. Budetecky se bát Pána, a budetecky mi slízit, i budetecky poslúbat
Báš gebo, a nebudecť se protivit i sečam Páne: budete i my, i híral, kte
ry nám rozfazuje, následovnicí Pána Boja násyho.

15. Ale nebudecky poslúbat Báš Páne, ale se protivit budete sečam
gebo, bude tuha Páne nad náma, i nad rodicmi násyma.

III. 16. Ale i včil stogte a požádání na tuto vše prenělil, které učinil
Pán pred obětacím násym.

17. Cily není zatrac dnes žita? vyzvat budem Pána a dá brmobilis
i dešť a zmrzle i ušeržte, že je sebe převětší slost učinil pred obětacím
Páne fóz je sebe žádali krála.

18. I volal Samuel i Pánu, a dal Pán brmeni, a dešť v též den.

19. I bál se následek lid velmi Pána, i Samuelu, a ponečel následek lid
Samuelovi: Modli se za třícti služebnýsu i Pánu Boju třetmu i zebříme
některé.

A. ut de me m
tione reddam
B. Euli. 46. 22.
C. i regre
D. us per calum
mia spoliand.

E. Sc. testis est.

F. Bald. discip
tabo vobis

G. Gen. 48. 5.

H. Iud. 11. 2.

I. Iud. 6. 14.

L. Hebr. Bedam
Ieu filius Dan

M. Samson

N. Barac

M. Sup. 9. 19. &
10. 19.

O. rebellando, i
reflexando ver
bo i legi.

P. in vestido
pernitio.

Q. i. dicunt
nostru, quia
estenderant.

I. Žralom. Kap. XII. a XIII.

- Nebo sme pridali k následkám brátem našym slož, že sme sa dali žrala.
 20. A poviedel Samuel k lidu: Nebopte sa, my sú učinili následku slož tutto, ale všetko neodstupuje od ľadu, ale slúžte ľanu s celebou fráca našebo.
 21. A nebludte po marnostach a stere vam osozit nebudú, aniž nás nesú, sloboda nebo marné sú.
 22. Aniž t. Bož neopustí lid svätých premeno súčetné veliké: nebo prisahal ľan že budete my lid jeho.
 23. Ale nech odvrati odmena tento bráh proti ľanu, abych prestaval modlitbu sa za nás, a učít nás budem cestu dobrú, a romiu.
 24. Teboj bopte sa ľana, a slúžte miu v právde, a s celebou fráca naše.
 25. Nebo ste zriedli veľké noci, stere mesy vama vykonával.
 26. Nebo ste zriedli veľké noci, stere mesy vama vykonával.
 27. Učite sa zetrvávať budete v složi, a my, a kráľ nás spolu zabýne.

Kapitola XIII.

I. Je, když Saúl premohol Filistynskich, s prevelikim nátlakom sa Filistynskij zbrojil:

naproty lidu Jirabélskemu; a je zetraffseny ťidé v gájských súkryvají. b.

II. Je Saúl obetoval obet kdej neocetaral Samuela. Dúb ho očoviel: g.

III. O výstrijze Filistynskich, aby sa lidu Jirabélskemu zbroj zebala. h.

I. Kdej byl počal žralovati Saúl, tak byl nevinni gafó ſta geonebo ſoku, a v tých nevinnosti žraloval za dva ſok a nad lidem Jirabélym.

2. A vybral ſebe Saúl tri ſifce z lidu Jirabélyho: a byli z Saúlem dva ſifci v Aláibmas a na hori Betbel: ale ſifci bylo z Donatku v Ja-

ha Benjaminovem. A ginsy lid rozpulſil geonebofajdobo zo ſvätih ſtan-

tu. 3. A porazil Donatas stanovisko Filistynskich, ſtere bylo v Gabia.

4. Po kdej byli kysali Filistynskiy, Samuel zatrúbil na trubu po následke jemni-

kdej poviedel: Nech to ſloží, ťidé.

5. A Filistynskich sa zelo do bitky proti lidu Jirabélskemu trvet ťi,

že možlom, a ſet ſifce konfúm, a ginsko lidu obecnyho gafó piffu mnho-

vo, ſteri get na brebu moritem. A kdej vyjeli položili mogisko v Máj-

mas f riebodu ſlústa Mičta Bethaven.

6. A kdej byli rodiči muž Jirabély, zebi byli v veľkej uſtoji počasie P. Gal. municio-

ni. A kdej ſložal ſe do gájskym, a do uſtijich myši, a do

7. A kdej ſložal ſe do gájskym, a do uſtijich myši, a do

8. A výškam za ſedem dní vedeľ vili Samueloveg a neprísel Samuel H. manuskriptum

do Gájskala, a ſložal ſe do gájskym, a do uſtijich myši.

9. A kdej poviedel Saúl: Prineste mi obeti zapálne, a poſogné. A obetoval

obet. 10. A kdej byl dočonal obet zapálnu, ſte Samuel k nemu giffel: a Saúl

vyjel naprotivá nemu, aby ho pozdravil.

11. A viličil ſe do gájskym, a do uſtijich myši, a do

12. A kdej poviedel ſem: Včil Filistynskij zetupa proti mre do Gájskala, a ja

tivár ľané geſte ſem nezvratil, a potrebi prijučen obetoval ſem obet.

13. A Samuel poviedel ſe do Gájskala: Nemudre ſi učinil, aniž ſi nezachoval I. Infr. 15. 22.

prifare ľanu dobra treba, ſtere ſebe priťazal, ktoriby to nebyl učinil, A. hebr. & Gal.

včil kdej quz byl potvrdil a ľan ſrakovstrij tvé nad lidom Jirabélym na včetky. B. in longu tpus.

A. idola & va
nos deos.
B. honor & fa
mam.

C. ſunt parvula
unius anni
incens & sine
culpa fuit, v
implicatio pri
mu regni. Fui
anno egit.

D. id est liber a ju
go Filistinot,
qui ab hoc anno
2911. totus Jirab.
gravi servitute
opereſerant.

E. praedium.
F. conuenit con
gregatz.

H. manuskriptum
opus.
I. ap. 10. 8.

I. Krakow. Kap. XIII. a XIV.

C. Act. 13. 22.
bar de Davide
Gusta videntz
Cec. 1° M. 2911.
atg. ders. Annis
8. antegm. Nad
certv. vld. inf.
16. 1.

14. Ale království tvoje nezdáne mělo, neponípane? Hledal sebe řan, muža nedlé fréa svého: a přiznal mu řan aby byl za krála nad lidem gebo, protože ty nezabiloval to, co přiznal řan.

15. Žeby nstal Samuel, a vystupil z Jálgalis do Jákia Benjaminového, a ginsy lidé geli za Šaulen naprotivá lidu, který byl v občanském střetu s Jálgala ve Jákia, na vrchu Benjaminové. A spojil Šául lid, který ja nazvával synem, a postavil se k němu.

16. A. Šaúl, y Bonatas syn gebo, y lid který sa byl nazýval synima, byl
v Gabáia Benjaminovém: ale Filistynští, běli zescoli v Aláubmas.
III 17. Y mželi aby laborali z rokysta Filistynského trý žrůstí. Gedon-
kuff ael moře ayt Cestram d lo žemí Šaúlova e

18. A druhý gel přes čestu Bělským : ale třetí svůj obratil se na -
čestu chotára který měl v dolině deborim proti půstu.
19. Ale ferová řád nenačáralo a všecky zemi Izraeli řek. Nebo se bý.

19. ale vrací se nenechal, protože všechny jeho sestry byly ženami svatými a
li varovali Filistynští, žeby apiať ſebe nenašel kdo mu pomoci ani ſopí.
20. Protož moheli chodit všichni synové Izraelští k Filistynským, aby
ſebe nabírali ſedentáží radlici růži, v motýlu, v leferně, v motýčku.

21. frótaz tupa bývala cestost rádlic, y motýk, y seker, y moticef, až do samého toporyšta popravil.

22. Až třídy byl přijel Ben bitki, nenášel ja Mec, a řopka n tuťab
celého lidu, který byl z dautem a Jonatu, mimo Šaula, a Jonati syna
geba. 23. Ale výjelo řeckovýnsko Filistynův, aby přejelo do Náubras.

Kapitola XIV.

I. Je Jonataš fíz řána Béba Dúffal z svým řabolkem zbrojním Filipem Štýbem požeb-
nal; I. II. je Saúl za výna běžal a lid sprisabal aby se postili odevnictvího
pořímu. 24. III. že Jonataš fíz nesvedl o záporu Otcové, Aleo koh-
towal, a pře přijatku Otcovu sotva smrt usíel. 27. IV. Saúlové dítki,
knížata možná a Nogna 49.

I. Hlalo se za některého dne, že byl pověděl Jonatas syn Saúlům mladému novému králi, zdrojího gebo nosyl: toč, a přeďme do stanovnice filistýnské, které ještě za týmto Nissimem. Ale to tež Otocni svému nevnu mil, že Saúl ležal z lidem na fónci města Gabáá, pod gáblonu zrnatou, která byla na voli Aaron: a bilo svém lidu gálečito řest sto mužů.

3. A Šábyas s syn Šábičobur bratra Žababota syna Fineša, který posel z Heli k nezřízenému v díle, nosil česky, a nebo odem klenoty. Ale lid neměl, tam byl oděšel Jonatas.

4. A bývali mery vystupfama prez ktere sa ujilonal Bonatas pregi so stanovista Fehifynskiu, prezkysope ſtali z obub druhub ſtran, a ga ežto na spúšob zuben ſtali zemſad rozjednute, gedna ſtala ſe meno, rala Bolesl a druba ſene.

5. Gedna ſſalfa ſe myſtrala ē ſtrané půl nočnég naproty Mákmas, druzka ē ſtrané ſoledneq proty Gabáa.

6. a) pověděl Vojatáš k mlademu muži zdrojům ročník: řeč, přečti,
než do stanoviska těchto neobrany je, čímž bude řád rozhovorů za-
čít: nebo řádu nesnažit se ani vyslobodit se v mnoha jich, tak v nem
vzbudit:

8. A ponecél mu gebo mládečce hory zbrojů nosyl: když projdeš ču se tebe
bíti: Li tam, závaz, y já řeku přígozem tamfolia. budeš být.
B. A ponecél sonatas: Je my qiceme s muzom tímto. A když se qijm uťá,
zeme,

Zeime,

I. Kralov. Kap. XIV.

9. budil takto mluviti k nim: Zostane tuto dobu neprigdeme k nam.
Rome na svem mst anu nebudeme k nim.

10. Ale cely ponocna: Poote k nam i pugdeme k nim, nebo odvazdal cib k.
So nuk nasic: To budeme met znameni.

11. Leboj utazali se ova dva stanovista Filistinsku: a ponocni filis
tyristi: He zde wyciazagu z syklum do starych sa byli spoznali.

12. I mluvili muze z stanovista k Jonatanom i k gebo mladcuovi ste
i zdrogu nosyl a powedeli: Poote k nam, a utazenie nam co my chete.
powedel Jonatas k svemu zdroguemu: Socime, a ty pod za mnou: nebo
cib odvazdal k. krib do juf Yrabelsky.

13. I cib Jonatas, krib na rukach i na noback lezel, a gebo zdrogy
mladcu, za nim, a krib tak prilezel gibusy padali s pred Jonatku, a gibusy
nyc zdrogy mladcu, gebo zatigal, kteri za nim cibsel.

14. I stala sa porazka prwja, i stary porazil Jonatas, a gebo zdrog
ny mladcu, gafoto, dwacet mužum, na polomci koli, kteru dva rodi
za den po orati mozu.

15. I stal sa dva v mogstu po polaceb: ale i nscet lid v stanovista
gebus, kteri byli wyceli na luce, polatal se, i mogsto sa poburido: a stal
se qafotid dva op Gosa.

16. I obledli se frajnici Saulom, kteri byli v Messe Gabia Beniamini
nowem, a ble munozim lidu porazene a jem i tam rozbehane.

17. A powedel Saul k zebjam kniezoni: Triloz Archu Bozi s. nebo tam
byla Archu Bozi v ten den z tymani Yrabelskym.

18. A powedel Saul k zebjam kniezoni, kde zdrozem povstalo v Mog
tu Filistinsku: a po malu prijivalo, i goselegce bucalo. I powedel
Saul k kniezoni: Kritabu ruku tmu.

19. Teboj ponadal Saul nscet lid, kteri svym bol, a prisli az na misto
biti: a ble obracen byl nec gdenobafajec na blihyto swobo; a stala sa
porazka vchny vdelite.

20. Ale i zde, kteri byli z Filistinskym včera, i pred včeragstem a te
ny byli prideli svym do mogsta namatili sa, aby byli z lidem Yrabelskym,
ty kteri byli z Saulem a z Jonatku.

21. I vscet kte Yrabelsky, kteri se byli poskonvali na hori Cifrajim
sou knizali, zebi utekali Filistinsky, pritowatysili se z svyma v bitce a
tylo z Saulem, okolo dejet ktere mužum.

22. I zaiboval k. krib v ten den lid Yrabelsky. Ale bitka dotak
la az do Betzaven.

23. I stonarajsky sa muze Yrabelsky spolu v ten den: ale Saul s pri
sabu zavazal lid, krib powedel: Glorcenj muž, kteri by qecl chleb az do
miera, dobu sa nepomistim nad myma nepristemi. I neqecl nscet lid
chleba: a nscet lid obceny, gissel so lesa i v terem byl med po zemi pola.

24. Potom krib nesel lid so lesa, a midel tefuci med, žadny nscet nku
neroztabel, aby ofostonal. Nebo se lid bál prisabi.

25. I krib krib nesel lid so lesa, a midel tefuci med, žadny nscet nku
neroztabel, aby ofostonal. Nebo se lid bál prisabi.

26. I krib krib nesel lid so lesa, a midel tefuci med, žadny nscet nku
neroztabel, aby ofostonal. Nebo se lid bál prisabi.

27. I krib krib nesel lid so lesa, a midel tefuci med, žadny nscet nku
neroztabel, aby ofostonal. Nebo se lid bál prisabi.

28. I krib krib nesel lid so lesa, a midel tefuci med, žadny nscet nku
neroztabel, aby ofostonal. Nebo se lid bál prisabi.

A. i. aliquod indi
calamus

B. i. Mat. 4. 20.

C. s. copi.

D. Hebr. Conturbatio.

E. Stupor.

F. praedictorum Bi
listinorum.

G. 70. Conturbatio
ta.

H. ad hunc profi
sius quod Arca
factio bibim
mishat q. d.
indue Epbor.

quod juxta Ar
ca adserat

et per Urim &
Tummim coram
Arca consule
Dominum.

I. ad hunc profi
sius quod Arca
factio bibim
mishat q. d.
indue Epbor.

quod juxta Ar
ca adserat

et per Urim &
Tummim coram
Arca consule
Dominum.

J. ad hunc profi
sius quod Arca
factio bibim
mishat q. d.
indue Epbor.

quod juxta Ar
ca adserat

et per Urim &
Tummim coram
Arca consule
Dominum.

K. ad hunc profi
sius quod Arca
factio bibim
mishat q. d.
indue Epbor.

quod juxta Ar
ca adserat

et per Urim &
Tummim coram
Arca consule
Dominum.

L. ad hunc profi
sius quod Arca
factio bibim
mishat q. d.
indue Epbor.

quod juxta Ar
ca adserat

et per Urim &
Tummim coram
Arca consule
Dominum.

M. ad hunc profi
sius quod Arca
factio bibim
mishat q. d.
indue Epbor.

quod juxta Ar
ca adserat

et per Urim &
Tummim coram
Arca consule
Dominum.

N. ad hunc profi
sius quod Arca
factio bibim
mishat q. d.
indue Epbor.

quod juxta Ar
ca adserat

et per Urim &
Tummim coram
Arca consule
Dominum.

I. Kralov. Kap. XIV.

B. Chal. popu
lum rucke.

29. I powiedel Jonathas: Samciel bude muz lidu zemsty. Midechi ste
vsi sami ze sa osiyfili oci me, proto ze sem byl malicko ofostoril z medu roho
30. Cem vices, koyby byl gecel lid z lucegi nepriatelur sivych, kteru dos-
tal: cily vesci poracita by nebila gestala nad Filistynskyma?

31. I bili ro ten dci filistynskych co slubmas az do syalon. Dusil
lid velmi.

32. A toz sa obratil k lucegi, nabral ovce a volum, y telat, a zabijal
qib n teg zemi: y gecel lid z frumu?

33. A oznamili Saulovi toz powiedeli: ze byl lid zbrassyl pred fanem,
toz frumu gecel. Ktery powiedel: krestupili se pritas: priualte f mne vidi
tamej prevelity.

34. I powiedel Saul: Rozegdite sa mezi obecny lid, a powiedie qym aby
princevel f mne gedenfaziv wola swego y stopca a zabite na tomto fa-
meny, y gezte a nezbrassyt proti f. Bohu toz geceli budete z frumu. Protop
princevel resicel lid gedenfaziv wola w ruce svieg az do noci: y zabiga-
li arik tam.

35. A vyjstavil Saul dltar f fanu Bohu; a tenz ponagpru pocal fta-
wan oltari f. Bohu.

36. I powiedel Saul: Ucerme na filistynskych w noci, a bime qib az
dofud je nerozdeni rano, any muza snyb nezanebagme. A powiedel lid:
Miseko co ja dobrabo nudi pred oculia trjima ucin. A friz powiedel:
krestupme hem f. Bohu.

37. I potakil se Saul, f fanem: Zdali j som mahn filistynskych? oden
zdastry qib so sv. Jirabessy? A neopowiedel mu ro ten sen.

38. A Saul powiedel: Zbranazdite hem resicu senzata z lidem: a pitaz-
te se, y myznebulte se, kdyz tobo tento hric enej prissel.

39. Jin gest fan vyseboitel Jirabessy, gesly zc stroje Jonathana syna
mlebo strel sa s hric, bez odvolana zemre. Na to zadny mu neodporoval ze
mlebo liu.

40. I powiedel krestupemu lidu Jirabessemu: Rozbelte sa my na gedenu
frumu, a ya z Jonathu synem nym budem na drubeg frumu. A odpomodel
lid f Saulovi: Co sobrebo ja nudi pred oculia trjima, to ucin.

41. Lebzy powiedel Saul f fanu Bohu Jirabessemu: Tane Bozi Jirabel
ky sag znameni: Ce gest to, je sy dnej neopowiedel sluhobnemu mremu?

gesly na nuc, aneb na Jonathu synu mlem gest nepravost tato sag
znameni: aneb gesly tato nepravost gest na lidu myem, sag také znameni.
I nassel sa Jonathas a Saul, ale lid byl oslobozeny.

42. I powiedel Saul: Mbedte los na mna, a na Jonathu syna mlebo.
y nassel sa Jonathas.

43. A powiedel f Jonathu Saul: Powied nyj co sy ucinil? I powiedel mu ro
natras, a mluni: Stolz sem fosstoral ofusyl hem na rerebu pruta, kdyz byl
w ruce megi, malicko medu, y ble zemyst mosym.

44. A Saul powiedel: neis mne toto ucinu Bub, a neis toto na mna by
prusti, ty nassel frustu zemress Jonatka.

45. A powiedel lid f Saulovi: Vezte Jonathas zemre, kteru ucinil toto
velke vysebozeni w lidu Jirabessem? nedaj to boze a: jin gest fan, ze ne
zabne rulas, z fanu geto, nebo spomoci Bozi! pravoval dnej. I vysebo-
zel lid Jonathu zebi nezemre.

46. Lebzy narazil se Saul, any nebonil filistynskych: y filistynstyi -
odesli na hre mysta.

47. A Saul, toz upernil kralomu, nad lidem Jirabessim, kogeval
do tola naproti mleckim nepriatelom sivym proti Modb, a signom Ammon, y

C. pro fame n
depatabat co
et fuerat.

D. in monumen
tu victoria
et ad pacificia
paixua.

E. sumus.

F. i. principes
et capita

G. i. peccatum.

H. fuit absolu-
tus a fortibus.

A. Chal. absit.

B. Ius adiuvante

C. quasi denus
recuperato; scil.
exulta ab invicto
nisi filiis con-
fugio, unde colla-
gerit et praecincta
bella dignissim
succurras; puta
Ann. 10. ad. tra-
wegi 292.

D. in quibus belach
et aliquot de
tu gaudi impen-
dit ad annum

wig 2029.

I. Králov. Kap. XIV. a XV.

1. Čdon, i proti králov dňa, a filistinskym: i tamkde se obracal, pre-
matal. A fóz zbral výčtu porazil Amaleka. I výsluhodil lid Izraelsky. C. puta do dne
3 morti tých, ktorí vo opustacovali. 2920.
IV. 49. A mél Saúl riebte, synu: Jonášu, a Jessua, a Mléčysua: a meno F. alias Amma
nali sa Imre dán gebo, genia prverogená Mléč, a druba mladší sa meno
wala Mleč. A Máněka Saúlová sa menovala, Rubina, dcéra Abymaášova.
a Dagman výčtu gebo menoval sa Abner, syn Nerúm, strýcia s Saúlom nebo. J. Hebr. & bald.
50. Ale Gis býl otec Saúlu, a sler otec Abnerum syn Abielum.
51. A byla výčta mocna naproti Filistinskom po mnohich dňoch Saúl
výčtu. Neb strel božom býl videl Saúl muža svého, a súčto do bitky, býval
ho i sibi.

Kapitola XV.

I. Ze Saúl od ťána býl poslan aby zabilo i gruntu lid Amalektf. 3. II. Ze Saúl
Agaag gejub krála i mnoh lúpež zabiloval. 8. III. Ze ja neposlušenstvi
treťan býl, a proto ſtráloviča myban býl; 16. IV. Ze fóz Samuel zabil =
Agaag, plakal Samuel za Saúlem oprojením. 32.

I. V poverení Samuel f Saúlem: Pojal nás ťan aby teba pomazal
za krála nad lidem gebo Izraelskym: protos, včil uſtýs řec ťan: H. (Bald. Ruor,
z. Zoto pomaď tan ſastupu: Rozpomenul sem sa na mnoh neu ſtereſové uči. datz jum.
mil Amalek lidu Izraelskemu, gato mu odpísal na ceste fóz býl qissel z Egypta. I. Exod. 17. 8.
3. Protos mil ſi, a poti Amaleka, i pobúraq mnoh gebo neci: neopál,
tig mu, ani reprečadag ſenſeckych vec gebo nuci: ale pozabígaq od muža až
do ťanu, i malickebo, i toho hterý pŕja pojivá wola, i ovcu, welbluda i oſla.
4. Protos pŕiznal Saúl lidu a ſpočtal qissel gato beráku: Inve ſto ſi
pěpoutu a dejet ſi ſi mužum ſpočlená ſidi.

5. A fóz býl prigel Saúl az f Mléču Amalekoviemu: zastavil západu na
potoku, i poveril Saúl Chneom: Odégoite, oſtúpte, a zégorte od Amale- L. Poftrus Jez.
fa: zebých dñad nezabubil teba ſi my. Neko ty "D učim nilosfréntvi,
Senſeckym ſyřmi Izraelskyma fóz býli vyzáeli z Egypta. I oſtúpil G.
neus ſ pretried Amaleka. L. Šoum Slovo
7. A Saúl razil Amaleka, od ťemila, az do ſtr. Eter' gest naproti,
iva Egyptu.

II. 8. V ulazil krála Agaga Amalektfobo živého: ale mnoh lid obec-

ný pozabígal mečem. 9. I oopustil Saúl, i lid, Agagom, i na lepším ſtadáni ovec, a to, N. Bald. Croftis
vad, i odvonom a ſtopcom i mnohem vecam, ſtere' pětne' byvali, ani qissel
necheli i mnoce obratiť: ale čočov ſpatnebo, a oprojeného býlo? to = A. Contemptibile
zabubili.

10. Žeby ſa ſtalo ſlone ťan f Samuelovi, fóz miluilo:

11. Žito mi gest, že ſem ustanovil Saúla za krála: nebo nás opustil
a ſci mi ſtudem nevyplnil. I zarmutil ſa Samuel, a roval ſ ťanu prez
celu noč. 12. A fóz býl v noči ſtal Samuel aby qissel ráno f Saúlovom, oznameno B. i. ſiluendo.

12. A fóz býl v noči ſtal Samuel aby qissel ráno f Saúlovom, oznameno
get Samuelovi, proto, žeby prišel Saúl na ťatme, a žeby ſebe uſtanil
i ſorubem významu, a návrámu, žeby prišel a ſezel do Gálgala. Žtož
prišel Samuel f Saúlovom a Saúl občival obet zapálenu i tých lúpež
ſtere' býl pobral Amalekovi.

13. A fóz bol prišel Samuel f Saúlovom, poveril mu Saúl: Požehnány ſi
u ťana i vyplnil ſem ſlone ťan.

14. I poveril Samuel: A gato gest toto rucání ſtad, ſtere' býli v mnoh
mijib, i ſobytka, hterý ſa ſtiglom?

15. I poveril Saúl: z lúpeži Amalektfob pribiali qissel: nebo oopustil

L. Poftrus Jez.
re ſoum Slovo
N. i. major, ſu

N. Bald. Croftis
i ſaginatio.

A. Contemptibile

C ad huc gloria
ad finibus vito
ria ſua inſuy
tria & bellica
virtut.

D apud domin.

I. Šíralom. Kap. XV.

lid lepším ovcím, a aby obětovali fánu Bohu tvému; ale gínsse
následkí sme pobili.
III. 16. Zebvík povíděl Sámuélu a Saulovi: Nechag mna, a oznamím tebe čo
mluvil fán t mne v noci. A povíděl mu: Mlún.

17. I povíděl Sámuél: Cíly fóz byl malichy pred otíma tvýma. Za
blavu by zostal v řešeních? a pomazal teba fán za krála nad lidem Jíro,
Sélfim.

18. I poslal teba fán na cestu, a povíděl: Si, a pozabíjaj Sínnýtu Áma
lektifické, a bojovat budess proti ným až do porážki jejich.

19. Před tebý by neupošlebel řeti geho, ale by sa obrátil na lúpež, a utí
ml by zlú vše pred otíma fáne?

20. I povíděl Saúl a Sámuélovi: bá upošlebel jsem řeti fáne, i chodil
jsem po cestě, po kterej mňa poslal fán, i princédel jsem krála Ágaga Áma,
lektifero, i Amalektifero pozabíjal jsem.

21. A nabral lid z lúpeži once, a volný říjib predních nes. Které zbitc byli,
aby obětoval fánu Bohu tvému v Galgalu.

22. I povíděl Sámuél: Zdálž žádá t. Bůb oběti zapálené a rituálné
a ne rádneč, aby sa postuphalo blavu geho? Nebo lepší gest postupnost nežby
oběti: a upošlebnutí rádneč nežby obětovali tuh říjopán.

23. Nebo gáte gest břich magií aneb čarovati, tak gest břich Bohu opono
vat: a gáto gest neplubětný řítel modlo-slujebnosti, tak gest neuběti Bohu
privožti! aneb Boha poslužbati. proto tébý, že by opořel řec fáne, opo
řel teba fán, žeby nebyl za krála.

24. I povíděl Saúl a Sámuélovi: Zbysyl jsem, nebo jsem prestúpil řec
fáne, i slova tvé, fóz jsem se bal lidu, a fóz jsem se postupoval řec geho.

25. Ale včil prošim, než břich mág, a narrat ja sémnou, aby byl postou
včim fánu.

26. A povíděl Sámuél a Saulovi: Nezanárat jsem se řebu, nebo by očíbel
řec fáne, a očíbel teba fán, žeby nebyl za krála nad lidem Izraelským.

27. A fóz sa obrátil Sámuél aby očíbel: ale on ulapil mřich pláště
geho, který ja i rozhodl.

28. I mluvil k nemu Sámuél: Odtídel fán království Izraelské
oč teba dnes, a očízdať boží blížímu tvému oč teba lepšímu.

29. Potom vstál a v lidu Izraelském nedopustil, a hřotí niet nebudc:
nebo ani člověk není aby poslal čin.

30. A on povíděl: Zbysyl jsem: ale včil v poctivosti mňa měg pred
říšskýma lidu mého, i pred lidem Izraelským, a narrat ja sémnou, aby byl
článil fánu Bohu tvému.

31. Zebvík fóz sa obrátil Sámuélu gúsel za Saúlem: i článil se Saúl fánu.

IV. 32. A povíděl Sámuél: Princédeť t mne krála Ágaga Amalektifero.
I. princédi mu Ágaga převělmí hlavního, a trasfijo ře. I povíděl Ágag:
Takh očekuje vřesta mst.

33. A Dániel povíděl: gáto učinil mec tvůr abý bez dítek byli ženi, tak
bez dítek bude, mezi jenama Matka tvá. I rozstal boži na fóz Sámuél pred
fánum v Galgalu.

34. A očíbel Sámuél do Ramátha: Ale Saúl gúsel do domu říčko so řabou

35. A vječ neviděl Sámuél Saúla až do smrti své: ale říčka oplatila
náh Sámuél Saúla, protože fán litoval za to, že boži byl ustanovil za krála
nad lidem Izraelským.

Kapitola XVI.

I. fóz p. Bůž očíbel Saúla, poslal Sámuéla k Jíři Betlejemskému. I. II. Ře
David mezi bratry, naq menší, za krála pomazal byl. III. Že David fóz
bral na říčku pred Saúlem, je mu odslaboval fóz to byl dík trásci. IV.

L. Királyov. Szapp. XVI.

1. A. M. cincitur
 2. 2934. ante
 3. C. 1070.
 4. apud David. 15.
 5. ad Samuelum
 6. in agens 85.
 7. per Ann. 3. def.
 8. leonis Saulem.
 9. D. sc. timebant ne
 aliquod vellet pri
 mire
 10. E. i. ad Convivium
 quod febat regis
 11. F. i. apud se vult
 confutans deu
 12. G. seu apparent
 oculis
 13. H. Psal. 5. 10.
 14. I. natu minni
 mus.
 15. A. 2 Reg. 7. 8.
 B. Mal. 4. 1. 70.5
 16. C. 21.
 17. Act. 4. 46. xii.
 18. A. 22.
 B. velut energie
 man. ex obsequio.
 C. permittus
 19. D. forte anno
 Regr. 2935.
 20. E. i. omisit.
 21. F. i. omisit.
 22. G. i. omisit.
 23. H. i. omisit.
 24. I. i. omisit.
 25. J. i. omisit.
 26. K. i. omisit.
 27. L. i. omisit.
 28. M. i. omisit.
 29. N. i. omisit.
 30. O. i. omisit.
 31. P. i. omisit.
 32. Q. i. omisit.
 33. R. i. omisit.
 34. S. i. omisit.
 35. T. i. omisit.
 36. U. i. omisit.
 37. V. i. omisit.
 38. W. i. omisit.
 39. X. i. omisit.
 40. Y. i. omisit.
 41. Z. i. omisit.

I. Kánon. Kap. XVII.

S. propter so-
cius concepsit
mutiu sibi pop-
ter facios. Hoc
pax preece se
vota Davidis
Tirini.

23. Leboj teoyfolni zly duc hane pochytil Sallia Dávid brat bárfu-
a bral na riu tufanji syrma i obcestnival sa daúl a labiegségo mu by-
valo. Nebo odczazal od nebo zly duc.

Kapitola XVII.

I. Je filistynsky proti lidu Izrabelskemu do bitki se zebraли 1. II. Je Goliats obor-
fou in zdroji a in syre uffal nivolal Dávida so obrylastneq bitki 4. III.

Je Vzaj Dávida s bratom do rogista posil a David seba do bitki dal 17.

IV. Je berdrogi zabil Goliatsa a pretakli blamu, foy sa filistynsky rozbital.

H. A. M. Cicer
2942
Ant. Br. 1862.
Attis Davidis
23.

I. Je foy zebrať filistynsky fuffi své do bitki, zepli se w sochote Yu-
doném: a položili rogista meny Něstem sochot, a železa w foničnau dom-
mfm z. Ale Saúl a syn ore Izrabelsky foy sa zjeli prisli do dolni terpen-
tyneq, aneb snatkoweq, y napravili rogisto do bitki proti filistynskym.

3. Je filistynsky ſtal na hori ſtegto strani, a ho Izrabelsky ſtal na do-
ri z druhéq strani, a dolina bola mezi njima.

II. 4. Y nypel muž, paňchať z rogista filistynského, ménem Goliats, z Jés-
etru mél myšofost, ſeſt lotku, a pjo.

5. y nel ſýral na hore ſtreq, a ſpançirem ſupinovatym ſa oblékal.

a paňčor gebo wazil, net ſiyc lotku mosazi.

6. y roti mosazne mél na hnátoch: a palos mosazny pritrynal plo-
ca gebo. Držadlo ſopij gebo, bylo gafo brdo Hácuv: ale to ſelezo ſopij
gebo, ſeſt ſro lotku zelca wazilo: y zbrogny mládenee ſo prečchazal.

7. A foy ſtal, volal naproti, Húſom Izrabelsky ſi ponival gym:
Prečo ſte pripli ſotom do bitki? Žoči ſa negiem filistynsky, a my ſu-
řebnici Šaulovi? Myderte ſi ſeba muža, a neb qidé ſam ſemnu do bit-
ki. 9. Geſly bude modi bogomati ſemnu, a uderi mina, budeme wazly.

Šuřebnici: ale geſly ſa premozem, a uderim to my budete ſlužibni,
ci a ſlužit budete nam.

10. I miluval Goliats filistynsky: Ya ſem dnes na oti narvája ſi a huf-
fom Izrabelskym: Mydagte my muža, a neb wégo ſemnu ſom geden-

do bitki ſoy uſyſſal Saúl, y uſeck li ſizabelsky, to bodo filistynſke.

11. Ale foy uſyſſal Saúl, y uſeck li ſizabelsky, to bodo filistynſke,

bo rici polohali ſe, a vělmý ſe bali.

12. A David byl syn muža Amrategiteho, o ſterém k myſſe porodě, ſi
no qid, ſi Betblehemia ſudi, ſtarý mél meno Vzaj, a mél osem ſynů, ſi
byval muž starý za časům Saúla a ſlubo-wéky mezi mužma.

13. Y gipli tre ſynové gebo ſtarý ſa Saúlem do bitki: a meno
vali ſa tre ſynové gebo, ſterý gipli do rogní: prvorozený Aliaš, a
Drub Šabinadab a tretý Dámmá. Leboj foy gipli tre ſtarý bratře

14. Ale David byl nág-meníſſ. Leboj foy gipli tre ſtarý bratře
z Saúlem, Dávid a naránil ſa domu od Saúla, aby paſel ſtado

15. odepel Dávid a naránil ſa domu od Saúla, aby paſel ſtado.

Odeč ſvěbo w Betblehemie.

16. Ale filistynsky Goliats vzdutky vycházal rano, y ſečer, a poſta-
val ſa ſtrycet Vzaj.

III. 17. Leboj Vzaj povčecl ſ Davidovi ſynu ſvému: Mermi bratrem ſvým
my ſi jazmí ſi a ſejet pecnúr obela to bodo, a bez do rogista ſi bratrom ſvým

18. ſi ſejet ſicito ſyrcetum princeſſ ſagtmamoni: ſi narváj ſi ſvým ſi ſvým
trajc, Dobrelj ſe qid ſeče, ſi ſterýma ſi uſgradaň ſi ſvým.

C. i frumenti
D. militibus &
Dme.

I. Šíralow. Kap. XVII.

19. Ale ſaúl, y ti bratré gebo, y vſecky ſynové Izyabélſtíj n sotiné ter, pentinoré a neb ſírkoré bogenvati napioty ſíſtýnſtym.

20. Protož Dávid ráno vſtal a porucil ſtado ſtrazýtom: y obtížený gafó mu byl otec Boj přifázal. A priffel na myſto Magala a do vognſta ſterý foř myſſel ē bitce mreſtánj bývalo n bitce.

21. Hebo byl napravoval vognſtu lid Izyabélſtíj, ale y Filistýnſtym na protivá jpm bývali, totom.

22. Lebod Dávid foř ſpíſtil ſváſti. Etteré byl prinesel a dal jich pro mor trávnyta, ſterý byl pri ſílech ſe býhal na to myſto, na kterem ſe měli bit, a opito,

wal ſe na jich bratrú sobrěly ſa jhm vſlecho vede.

23. A foř on geſte byl ſvýma mluvil utazal je ténu muž pánčárt mě nem Johat, Filistýnſty, ſterý gafel z. Geſt, z. vognſta Filistýnſtebo: a foř on mluvil ty tez ſloma gafó predym, a Dávid to uſlyſal.

24. Lebod vſecky ſynové Izyabélſtíj, foř byli močeli muja, poutekali před ním neb ſe bo vělmý báli.

25. I povrcel gedentdýz z lidu Izyabélſtebo: Cili ſte viděli muja to hoto ſterý priffel: nedo priffel aby na oči na vrah lidu Izyabélſtemu protož foř muja to ſoto, zabil ſtrál bo obobací množím bováč ſtrým y dám ſtrý ſvůj za manželu, y dám oteca gebo osloboc, aby ſáni neplátil.

26. A Dávid povrcel f mužom, ſterý ſvým byli ſtali, foř mluvil: Co ſa dá mužom tomu, ſterý by zabil toho ſilistýnſtebo, a odnial by ſáni bu = aneb poſmeib, od lidu Izyabélſtebo? gafy je geſt ténto Filistýnſty neobezaný ſterý na oči na vrah lidu Izyabélſtebo.

27. I povrcal mu ho tuté ſci, foř mluvil: Toť ſa dá mužom kte ſi by bo zabil. Za foř byl uſlyſal Eliás bratr Dávidův, že on mluvil ſe ginskima rozhněval ſa na Dávida i povrcel: Preco ſo priffel, a preco ſo opúſtil těch trojſtý ſovce na mýpti? Znám já pyku tvoř, a neſlubnost ſroča mrebo: nedo abyš viděl, vittu, priffel ſi.

28. A Dávid povrcel: Co ſem učinil? tily není ſlony?

29. I odſípil malito od nebo f druhém: a povrcel tutý ſci. y lid mu odpovrcel ſone tak, gafó prve.

30. I ſlyſali ja této ſci, etteré mluvil Dávid, a oznamené ſu před ſdou lemi, z. ſe terému foř, byl princem, mluvil mu Dávid: Nebo neupádá ždění ſo ſročo na tom?: já ſlužebník tvůj púgoem, a bogovat budem naproti Filistýnſtu.

31. A povrcel ſaul ſ Dávidovi: nemožej ſe protiviti tomuto Filistýnſtu, ani bogovat naproti němu, nedo jí mládenec, ale ténto muž geſt bogovitf od mládosti ſmeq.

32. I povrcel Dávid ſ ſcullom: ſ ſafel ſlužebník tvůj ſtado oteca ſiré ſo a prubázel lén a nebo medved, a brával ſtopce ſ poſtreč ſtada: a já ſe ſi ſi ſonival, y bigal, y z uſ gejib módral: a ony povstávali naproti mně, a já ſem gejib ſapoval ja Celit, y Dávid ſem, y zabil jem gejib.

33. I povrcel Dávid: fan ſterý mňa výſlobodil z moči leva, a z moči mňedea on ſám, mňa výſlobodil ſ ſuti toho ſilistýnſtebo. A povrcel ſaul ſ Dávidovi: ſi, a fan ſub buď ſtebú.

C. 70. rotundita
tau. Bald.
caſtra.

F. ſc. ſarcinaſ
G. Cuſtodenſes
militio impedi-
menta.

H. Hebr. & ro-
liberam.
Cord. nobilis
& illuſtrum.

A. ſc. quod ſci.

B. i. propter
cum ſc. ſol.
arts.

C. ſuli n. 2
D. Dávid tropo-
logi bonum
pastor et alle-
gore ipso ſci.
defiat, levi et
opus diabo-
lum &c

I. Králov. Kap. XVII.

38. A oblékel Saúl čímž do oděvník myslí, a na slavného gebo vložil čepu mosaznou a oblékl ho do pánských.

IV. 39. Potom Dávid při pásaný mečem gebo na svůj oděv, potal probohati mošetly by zbrojný chodit; nebo zvýklosti nemyslal. A poncél Dávid f Saúloví: Nemůzem tak chodit nebo nemám obýcaga. A složil záb.

E. 1. politos n.
aferos.

40. A mjal palicu svůj který mýval v rukách: a vybral sebe, pět famenů a městských spotoč, a vložil záb do tobolky pánské, které sebú mýval a práv do ruky mjal, a gissel naproti Filistynskému Goliatovi.

41. A Filistynští gissel, a přiblížoval se naproti Dávidovi, a gebo zbrojný předním.

42. A když byl poblížel Filistynští, a mřel Dávida, opevňel ho. Nebo byval mládenec: rysany, a pěkný poblížem.

43. A poncél Goliat f Dávidovi; žádají se mý pes, že ty gides pro ty mýne. I palicu: a zlorčil Goliat f Dávidovi frže botu svých.

44. A poncél Dávidovi: Pod sebí f mít, a dám tělo tvoje rotačtu.

45. A Dávid poncél f Goliatovi: Ty gides proti mýne z mečem a f topigu a sprášsem: ale já jdem proti tebe nejméně třína zářití, třína. Boha křesťana Jirabětka, který sy na oči narábal.

46. Ones, a da teba f. Bůh pod ruku mu a zabijem teba a odčteme slavnou tvůj od teba: a Dávid ones mrtvé těla nogu Filistynského v rátku Hebrejskému a křesťanům zemským: aby poznala víska jem, že jest f. Bůh mezi lidem Jirabětka.

47. A aby poznalo víska toto zhromáždění, že Třína Bůh nemyslubožec z mečem, ani s topigem: nebo gebo jest ročna, a odvážá mál do kuf nařík.

48. Potom když byl mřal Goliat f Filistynští ažil gissel, a přiblížoval se proti Dávidovi, pospíchal Dávid a běžal do bitky naproti němu.

49. A pustil ruku svou do tobolky, a mynil geden famení do prášku, a když otřítl, vybodil sprátku, a uderil Goliatka v tělo, a urazil famení v cele gebo, a spadl na svou tvář, na zem.

50. A premohel a Dávid a zvítězil nad Filistynským Goliatem s prázdem a famenem a uvereněm zabil. A když meta nemel Dávid v ruce,

51. běžal, a stál nad Filistynskem a mjal meč gebo, a vytácel ho i poslal gebo: a zabil ho, a přetal slavnou gebo. A když to Filistynský mřel, li, žeby gebo naq-filnésky zmrl, poněkud.

52. A když povstali muzi Jirabětka, a muzi Židoví vráscali, a ho, mli Filistynští, až došel neptíši do doliny, a ponili jich v blágu Alfa, ron a popadal raničky Filistynští na cestě karaván, až do Jeruzalém, až do Affaron.

53. A když se narátili synové Jirabětka po porážce Filistynští, ves hli do gebo Staršínu neptači.

54. A Dávid když sebí urazil slavnou Filistynského, prinášel gů do Jeruzalém: ale zbroj gebo vložil do starého světu.

55. A za toho času za kterého byl mřel Saúl Dávida vybažatý proti Goliatovi, opitol se Abnera Hágtnana ročníkem: a kterého potolila posel tento mládenec, Abner. A poncél Abner: Zmá jest dusla tvá, slávu ze zemí.

56. A poncél král: Opičák se tý, tý, syn jest mládenec této.

57. A když sa byl narátil Dávid, když zabil Goliatka, mjal ho sebí Abner Hágtnan, a poncél před králem Saúlem, který měl slavnou Goliatovu v ruce.

F. L. Deno Dagont
n'perdat

G. Hebr. Mzeli
se. goi du pos
si defendere.

A. Culi 47. 4.
1. Mat. 4. 30

B. Alleluie
B. Chr. sue brus
bamus Goliat
i. et diabol. su
perior. Tropol.
cyp. exemplo ex
araxia omnes
debeni vinae
rostrum virenum
predominans
Goliath & diab.

C. Zomo Bers
libermitua.

D. ince patet
i. factio uligoot
pot amio hñ
aula defensio/
Saúl i jam ob
auta cettom
imutato vultu
ut in mudestenti
bus ferri eveni
re solet

I. Skralow, Skap. XVIII

58. Říkáte mi třem dám: Kterého rodu jste vy o Aladénce? A Jáně odpovídá: Syn služebnice tvého Izajáha muže Betlehemitského já jsem.

Capitola XVIII.

I. Je Dávid z Jonášu nesel do římského mučidle, ale Šaúl fóř ulyšsal pře' písmána
ný z Dávidem, závidel mu, 7. II. ře fóř ſa trásl Šaúl zlom ſtubem ctiřel
Dávida prebodnouti: a dceři ſivého Mléčka Dávidovi, jazykenu, vydal za dnu
jeho; 10. III. Je Šaúl mládšiu dceru Mléčka dal Dávidovi za manželku,
fóř počívadne objevil ſo ocrefum římskym. 27.

I. Ifalo ja, fdiž bēl prestat mūrīši Jāničs z. Saūle: Dusia Jonāšo
nā spogila ja z dusiu Jāničowu, a milorad zo Jonāšas gato dasu svú.

z. vyzal bo ſebe ſaúl w ſén ſen : a nedovolil mu, aby ſa navrátil
do domu Božího, gebo.

3. tunc Dániel, a Jonathas veli do jmlum : nebo zo miloval Jonathas
gato z jisu firu, 4. seba Jonathas fabát, m řterém býval obleceny, a dal

5. Mihájai főkármesterrel visszatérítve a függetlenségi törvényt. Ezután a polgárok
Saul, a címetlen fejedelem előtt állnak: a postamánl Saul napján bogomilijá-
ma, a mazainy býval predikálásával hódítja, a nagyméreg után eljeladva
Saulot, aki felszabadítani kívánta. Támadás után kifeszítettségekkel kerül a

b. A tedy sa byl náročoval David po bitce Goliatovcej do Jeruzalema, vysíli ženj ženských Miest Izraelských, ktoré sprevádza mesečného načerťania králu Saúlovi, z bubnami a večelkami, a s cimbalem.

7. V predstavení říkali řeči: "Forazzl Saúl tisíc
a David deset tisícům."

8. Elle ja rožnenač oahu mamy, a nejvoda je mu ne raro, a pomoci
Jámidom. Iali řeſet tisýcům, a mne geden tisíc: Co mu nedostána, fronti
samé království.
9. Protož od toho dňa nebledel z upřímnýma očima Saúl na Jámidu.

9. fotoz oo ruso vna mala. Sajpajma vna vna
10. poza la. Alle na erubr den, mesiel zby durb Bozi do Sacula & a prorofom

II. 10. *... a Darrid brál na hárffu rufu svíu, gafó na
prostredku domu prebo: a Darrid brál na hárffu rufu svíu, gafó na
gedentážs. I. Erjal daili n rume kopigu.*

11. a rybodl gú na ľávida, ktorí je dominiká, zebý zo prepočtu mno-
5 stenius y ťránil je ľávíd od gebo tvári, guž podruže.

12. ū ſaúl ſe báš Dávida, proto, žeby byl ſub ſ Dávidem a od nebo ſeb
odeſſel. protož odlúčil ſaúl od ſeba Dávida, a udeľal ho za ſágtnana na

14. V roce 1910 byl vydán římskokatolický říčník s názvem "Světlo".

15. *Lebož viděl Saúl, žeby byl velmi opatrný, a počal se ho varovat*
16. *ale nječel lid Izrahélštv, a Júdšte miloval Saúda: nebo on sám n*

17. A powiedział Saul z Damaszkiem: Ale dieroż mu starszy Meroz, tu tebe
dam za arcykapłana: to istka sen budź pełny mias, a i wtedy w danym czasie. I Saul

Sámi ja má nájeltu : tolko len bud syng myz, a wed wognu tame. I daur
to sebe myssel, tóz pravodél : neib neni rúta má nájbo, ale neib gest rúfa fili
tinifich nájbo.

ale Lávíd odponeděl Šaúlovi: Kdo sem já, aneb jaký gest zímot může
aneb protějství očka mého v lidu Izraelském abych byval za žata říšdom
v : 19 V rukou těs řekl říká měla dati Měroch říká říšdom Lávídovi.

19. I príšiel čas, když sa mela dať Mirov dcéra Sainora Jamidom, do
na gest Daniélovci Molátským za manželku.

I. Královský řík - XVIII a XIX.

20. Ale druhá říka Saulova služebnata žádala Dávida, a oznámeno gesto to Saulovi, y libilo se mu.

L. locatione ina.
21. Y povedel Saúl: Dám ti gemu, aby mu byvala k požárušení! y aby byvala nad ním říka Filistynský. A povedel Saúl k Dávidovi: Dnes v dnuči večeři budess můg zas.

22. Y rozkazal Saúl služebníkům svým: Mluvte k Dávidovi tajně gafobýs yci o tem uveredel: Ale libil se královci, a mscí sluzebníci gebo nulugu teba. Protož nul bud zas gebo.

23. Y mluvili sluzebníci Saulom myslí říci tis. A Dávid povedel: Zdálci ja rám za malo rádi, aby fdo byl za žata králového? Ale já sem člověk chudobny a slabý.

24. Y zase odřazali sluzebníci Saulovi, když povedeli: Takové řecimluvili Dávid.

25. A Saúl povedel: takto mluvte k Dávidovi: Neplatíbuže krále říbím věnovných " fromě tolko sto obráhů " Filistynských, aby byvala pomstva nad nepřítelem královýma. Neb Saúl myslí odemzdati Dávida do říek Filistynských.

26. A když byl zase oznámlí sluzebníci gebo Dávidové říci, který bol povídal Saúl, libila se řec Dávidovi aby byval za žata králového.

III. 27. A po nemnožich dnech když nstal Dávid, qissel z mužma, který pod ním byvali. A pobil s Filistynských dvac̄to mužů, y princel gejub obří, a přitížil qiss královci, aby byval za žata gebo. Lebož Saúl mu Saúl Alibol svetu řiu za manželu.

28. Y viděl Saúl, a zrozumel, žež byl F. Bub z Dávidem. A Alibol říka Saulova milovala ho.

29. Y Saúl vjež se počal obávat Dávida: a zostal Saúl za repreta, la Dávidového po mscích časoch.

30. Y vyčeli a knížata Filistynšté. Ale od počátku výbodu gejub opařněs, se spravoval Dávid, nežly mscí sluzebníci Saulovi, y rozhlasil, že sa velmi meno gebo.

Kapitola XIX.

I. Ze Saúl, když Dávida zabití chrl Jonáthas ho utrotí: Kterého zase pred seba na říčku bradyciho přebodnuti chrl i. II. ze Dávid s vtipností Alibol manželský utečel do hajoty k Dámuclovi, v. III. ze po trojici posleb stary protoroforal, y on jsem protoroforal. 19;

C. (bal. canticu. epi.) I. Mlúvili Saúl k Jonáthasovi synu říemu, y k mscíkym sluzebníkům svým, aby Dávida zabil. Ale Jonáthas syn říkun vělmy mi, koval Dávida.

II. ze oznámil Jonáthas Dávidovi, když povedel: Hledá otec můg Saúl zabití teba: protož pozoruj na řeba, profym, ráno, a zostení po řagenné, y říkavá se.

III. A když ya vyčdem stát budem včolé otcu mého, řeckoliv. na poří budess: y já mluvit budem o tebe k otcu mému: a řeckoliv. zrovu, ným, oznámym tebe.

IV. Y mluvil Jonáthas dobré řeci o Dávidu k otcu svému Saulovi: a povedel k němu: Hebrej králu proty sluzebníku tvému Dávidovi nebo nepřevini proty tebe, a řutki gebo, vělmy su dobré tebe.

V. Y vynaložil život svůj v ruce své, a zabil Joliátha y učenil F. Bub výslozený vělce mscí říemu hružabštému: videl ſi, y říkavá ſi ja. Řícos řeboř řecky proty římu nevinné, když zabití chrl Dávida, který gest bez římu.

VI. To když byl uslyšel Saúl, utročení říci Jonáthasovi, prisahal: Žin gest F. Bub, že ſa nezabije.

A. i. dona
D. membra ge
ritalia cum
prepares ut ap
part et egen
sili

O. (bal. tradic.)

A. i. ad bellū
gra. tricū.
B. sup. 14.

C. (bal. canticu.
epi.)

D. i. oīta periu
co exposit
E. homine inno
centie.

I. hiralam. čiap. XIX.

7. Proč zavolal Jonášas Dávida, a oznamil mu všecky věci tyto:
y přivedel Jonášas Dávida k Saúlu, a byl pred ním, galo měla,
a pred všeckým.

8. I zaje sa popular mórga, a fóz mysel Dávid, bogoral naproti
Sílismykm: y pobíl qub s porážku velikému, y porutefali pred ním.

9. Lebý usel duch Fáne zby do Saúla. V sedél v domě svém, a dr.
jal v ruce kopigou: Ale Dávid král na Idříši svůj pred ním.

10. A Saúl sledel aby přebodel Dávida i kopigou při stene, y uby,
kde Dávid od Saúla: ale kopiga bez rani umrzla do steni, a Dá-
vid utéfel, y zahorání gest v teg noci.

11. Lebý posal Saúl služebníku s svých do domu Dávidového, aby
ho opatrnali, a ráno aby ho zabili. To fóz byla oznamila Dávid,
což Mikol manželska gebo, fóz mluvila: Nezabranysly sa tegto
noci, zágráž zemřest.

12. Y pustila ho prez věno. A on utéfel, a zahorání gest.

13. Lebý vzala Mikol obraz a mložila ho na postel, a blu,
patří kožu i fožlat mložila na blanu toho obrazu, y přitryla ho
oděrem.

14. V posal Saúl služebníku i který by ulapili Dávida: a odo-
vedeno, že ho onemocněl.

15. V záse posal Saúl poslů, aby sledaly Dávida, fóz pověděl:
Prineste ho, s mím na posteli, aby byl zamordován.

16. A fóz byli přišli poslone, našli obraz na posteli, a tož kožu na
blaně gebo.

17. A pověděl Saúl k Mikolu: Že co sy mía tak oflamala, a prepusti,
ta sy nepřítela mého, aby utéfel. A odpovídala Mikol k Saúlově: nebo
on mím pověděl: prepust mía, ginač zabijem teba.

18. Ale Dávid fóz usel, zahorání gest, a prissel k Dámušovi do Ramát
a oznamil mu všecky věci, které mu utíml Saúl: a gissel spolí Dávid
y Dámuš, a kydele v Hájoch.

19. Y oznameno gest Saúlově: Ale Dávid gest v Hájoch v Ramátku.

20. Proč posal Saúl služebníku, aby ulapil Dávida: kteří fóz byli
vzávěli živí prozolun prorokujcib a Dámušla stojícího nad njma: stupil -

do nich duch Fáne, a prorokovali y ony potali.

21. To fóz se bylo oznamilo Saúlově posal y gissicib poslů: a proro-
vali y ony. A jak posal Saúl třetich poslů: kteří y ony prorokovali.

A fóz sa rozhovoril Saúl,

22. Gissel y on sám do Ramátku, a prissel až s studni veliké, který gest
v dobu, y opotomil se, a pověděl: Na kterém místě jù Dámuš a Dávid?

A pověděno mu gest: Ale v Hájoch je su v Ramátku.

23. Y gissel do Hájoch do Ramátku, a stupil y dno duch Fáne a fóz
pricházel a gissel prorokoval až do dnu do Hájoch, do Ramátku neprispel.

24. A vylestel je y on Saúl z oděvů svých a prorokoval z gissima
pred Dámušem: y ležal nahý prez celý ten den, a noc. Dokud y prisloupi
mysto: Zdáliz y Saúl mezi proroky.

čiapitola XX.

1. Je Jonášas obnovil z Dávidem smíru, i II. A je bo z okem svým směriti ja
usfomal. 2. Je bo z ruk gebo a znamením trub svým oslobozil,
objal, y splacem pícevým. 3.

1. Lebý usel Dávid z domu Hájoch s kteří gest v Ramátku, a fóz prissel
smíru pred Jonášem: Co sem utíml? gata gest neprávost má, a gato

F. Ad sancti
2944

G. 70. muntios

H. Bald limu,
laird.

I. 70. muntios

J. Bald domo
doctrine.

B. Etore proprie
tantiu proprie
tua ex profidente

C. 1. Dew law,
law

D. Regis & ex
monos ruas

E. po tñ illum
tunc nec inori
sit nec allocutus

F. Sup. 10. n.

G. Ad 2944.
ant br. 1060:
I. i domo dor
trine.

I. Šíralov. Šíral - XX.

get brich mág proty říci tvemu že nedá o svého mníci přivést?

2. Jíterý mil odpovedél: Nedáq Bože, nezemřes: nebo ani říci mág, nícebo neučin velkého, nebo malevo, jeby pravého neoznámil mníci: proto tuto tolifolen řec zatajil říci mág predemnit; mizádne se toto něstane.

3. I přisahal jase Sámidomí. A on povedél: Mí zagiſe říci tvůr dě ſem naſel milost pred tebú, a poti: Nech toto nemí Jonáthas, jeby ſa aſnad nezarmutil. Ba mſak zin gest ſ. Bub, a ſimá gest iuſsa iua, dě god, ſim tolito: abyb tak povedél: ſprokem, já, a ſmit ſa roždečlugeče.

4. A ponecél Jonáthas f Sámidomí: (Sámidomí mne povísl, učiním tebe.

5. A Dávid ponecél f Jonáthomí: Ale zastří a bude ſratel obnovenig Meſica, a já gato mám obýcaig ſedeti vede kára za ſolem: protož prepusti mníci, abyb ſa ſtoral na poli až do nečera dňa trejho.

6. Buděj ſe opitorat na mníci říci mág ſoř ſe otledne, odpovísl mu: ſroſil mág Sávid, jeby na bló giffel do Betlejemka Města ſvěbo: nebo tam oběti slavné budú řeſecfim ſpolu tovaryſom gebo.

7. Povísl, dobre: tebži potři bude ſlužebníku tvemu. Ale gesty ſa rož, hiená to něč, že ſe doplýfa zlost gebo.

8. Protož učiní milosrdenſtrí: ſlužebníkem trým: Nebo ſi mníci zavájal ſlužebníka tvrbo, abyb ſ tebú mřeti do ſmlumičky? Ale gesty ſet na mře negačá neprávost, ty mníci zabi, a neveradag mníci f říci tvemu.

9. A Jonáthas povedél: Nedáq Bože to tebe: nebo ani možnébo neni, abyb neoznámil tebe, ſoř byl giff ſoznal že ſet doplněna zlost říci me, bu proti tebe.

10. Dopronecél Dávid f Jonáthomí: Řído mne oznámi, gesty tebe až nad odpomí to tvrdébo říci tvůr o mníci?

11. A Jonáthas povedél f Sámidomí: Hod, a vijdíme mři do pola:

A ſoři myſli oba dňa do pola;

12. Mluví Jonáthas f Sámidomí: Fáne Bože ſyrahelský, budemly myš ledányat umysel říci mébo zagrëſſný nebo pozagřeſſný den: a buděj nelo ſobrebo o ſámidomí, a ne mne poſtem ſ tebe a neoznámim tebe,

13. nech toto ſ. Bub učiní Jonáthomí a nech toto nánho dopuſti. Ale buděj A. indicabo tibi: říci mág zetrvávat w zlosti naproti tebe, oznamim tebe ſi prepřuſtím teba abyb giffel w poſtoji, ſi aby ſ tebú byl ſ. Bub, gato byl z říci mníci.

14. A budemly ſi, učiſſemnu milosrdenſtrí fáne, ale zemrenly,,

15. neodqimag milosrdenſtrá tvrbo od ſodiní mág až na věky, ſoři myſforeniat bude fán neptitelů ſámidomí, geonib ſazdebo ſ ſemi: nech myſforeni Jonáthana z domu ſvěbo, ſi nech poſledána fán ſ ſuſi neptitlum ſámidomí.

16. Žebo ūčinil Jonáthas ſmlumi ſ čelaču ſámidomu: ſi povedél d poſledána bude fán ſ ſuſi neptitelů ſámidomí.

17. A naoto potal Jonáthas ſ přisahu ſeba zavazovati: ſámidomí, protože ho miloval: nebo, gato dusiu ſvú, tak by miloval.

18. I povedél f ſámidomí Jonáthas: Zastří bude ſratel novébo Meſica a bude ſa opitorat na tebž říci mág:

19. nebo teba bledat bude na mříce ſi ſebával až do pozagřeſſfa. Protož poſpěſně ſegeđess, a pugdes na mříce, na ſterém ſe mříce ulití ſi ſen den, w ſterém pracovati ſlobodno geſt, a ſedet budeſ ſi ſamenu ſteri ſa menuje říci.

20. A ja ſi myſfreſim ſ tomu ſamenu, a ſyglat budem, gato byb ſeba ſyglit do ſyla.

21. Poſtem tafe ſlužebníka, ſoři mu poſtem: ſi, a přines miž zase ſtykti.

H. Sal. & zo-
mitou menſio-

L. Q. d. ſarec
me perdere
conorou eſi tu
ting

M. Q. d. ſarec
me perdere
N. Confer genet
O. Conam ſia
vel ex dñi ſo
luntate.

me perdere
conorou eſi tu
ting

A. indicabo tibi

B. Q. d. Deus per-
dat me ut immi
ci ſancti h. ſauſ
violacio

C. ſ. ſixit

D. I. Requireret

E. ſc. juramento
firmanc

I. Králov. Šícap. XX.

22. Ježiš povin služebníku: Ale slyšti pred tebú su vermi quib: ty pođi ^{F. i. citha.}
k mne, nebo počo mas, q mi plebo nem žin gest q hüb. Ale gesly tafto mlù
mit budem sluzebniku: Ale slyšti daleg su od teba: Di w počogi, nebo teba
prepisšil ^{F. Böh.}
23. Ale o stoliu, o čterém fine mlùvili mezy sebú, nech gest q. Böhls fine ^{G. S. testio.}
del mezy rama az ja věli
24. Zdejši stonal sa David na poli, y prissel bráťa Michala, a král sedel
aby chléb očel ^{II.}
25. A foři byl sedel král na svém stoliu (: podle obývága) a čterá byla
pri sténe postal Jonášas, a sedel členec podle krála, y prázne místo ^{H. i. affuerat s.}
zostalo Davidové ^{abutus venienti.}
26. A nic nenešvili Daül w ten den o Davidovi: nebo myslí, žeby
še mu činil, přibodilo, žeby nebyl cisty, ani posvicieny.
27. A foři se byl rozvětil druhý den po svátku, zase zostalo prázne
místo Davidové. I povedel Daül k Jonášovi, synu svému: Friso ne,
prissel syn David, ani včera, ani dnes k qdolu?
28. A odpověděl Jonášas Daülovi: Věmy mná prosyl, aby qissel do
Bethlehema.
29. I povedel prepust mná, neb obet slávna má být v Hebre, gehen-^{I. nota minor}
z bratrům, mycb! povolal mná: protož včil, gesly sem nassel milost pred tebú
jebo původem a namířím brattu mycb: fré tuto příčnu neprišel k stolu-^{fratres parcer}
královému ^{bant majoribus}.
30. A rozbíravý Daül naproti Jonášovi povedel mu: Dýnu ženíšmil, ^{A. 2. d. ad ultre}
něq čterá muža dobrovolně ulapila a zdál jí yá neznám, je ty milužeš Anna
Voj, k vásbe tvé, y k vásbe potupnegas Matki tvé.^{ra.}
31. Nebo po všecky dny, po čtvrtych žim budeš sín Voj na zemi, nebu,
deš sa potvrzovat ty, ani království tvé. Protož včil quž posli přeňbo, a ^{B. i. dignus}
princez ^{morte.} to k mne, nebo sín smrti gest?
32. A foři odpověděl Jonášas otcovi svému, mlùvili: Friso zemre? Co
učinil? a ulapil Daül sponigu, aby ho zabil. I vyrosumel Jonášas žeby quž
uložil otce geho, aby Davida zabil.
33. Hotož však Jonášas od škola s preblivosti kněvu, a nejedel chleba
pa druhý den po svátku. Nebo sa zarmútil pře Davida, proto, žeby po, ^{C. contumelia}
čanial ^{affuerat.} Davida. a otce geho.
- III. 34. A foři, se bylo rozvětilo ráno, vysel Jonášas na pole gato sebyl ^{D. i. Davidem.}
35. A foři, se bylo rozvětilo ráno, vysel Jonášas na pole gato sebyl ^{E. i. trax con-}
mlùvili e z Davidem a malici sluzební s ním. ^{situatu.}
36. I povedel k sluzebnímu svému: Di, a princez my slyšti, s čterýma já
slyšlam, budem. A foři byl bezal mládenec, vystrelil drubu slyštu pře ma,
čenca.
37. I prissel mládenec na místo, na čtere byl vystrelil Jonášas: y nöhal
Jonášas za črbtem mládenca a povedel: Ale tam gest slyšta daleg od teba.
38. I zase zavolal Jonášas za črbtem mládenca foři povedel: nabol
pošpičák, nestog. A zebrał mládenec Jonášuv slyšti, y princez gib ^{F.} k
tanu svému Davidovi;
39. a co by ja vykonávalo, násfrze mi nevedel mládenec; nebo tolito
len Jonášas a David, q nici neděli.
40. Zdejši dal Jonášas slyšti y fusu svého mládenemu, a povedel mu.
Di, a princez do Hebre
41. A foři byl odessel mládenec, však David z místa, čtere nymilo s přání po ^{F. i. ter.}
čerbi a foři padel na zem zrbem, pošlonil se po třískat: a foři polibil geho
zrubebo, platali oba dva ale David mřečeg.
42. Zdejši povedel Jonášas k Davidovi: Di w počogi: čo foliv fine pri ^{G. Eclipsis est:}
sabali oba lnd s nečmenu hane foři fine povedeli: nech gest q. mezy rama ^{Subintellige}
a mern pleninem mřit, a členinem ^{trum} az rancem. ^{firma sint.}
43. Vysal David: a odessel: ale j Jonášas vysel do Mesta.

I. Králov. Kap. XXI.

Kapitola XXI.

I. Je Dávid fóz opětěl do Hobo blázen somati členi posvícené gdečl pred
Doch Iduméjskym. I. II. Je Joliatbúr met ryzal s. III. Je u krála říjší
Getpífebo fóz seba za blázna díjal rebezpečnosti uzel, n

H. 1. 1. 2944
I. aderat ex Abi
et bar felij quies
v. Mar. 2
L. i seku ne
gontum.

I. Dehoz přispel! Dávid do Hobo f křesom říjímecel: a podivil se
říjimecel, proto, že byl f němu Dávid přispel. I povíděl mu: Proč fy
sám, a záhy ſebu nene?

2. A Dávid povíděl f křesom říjimecel: Král my přifazal o včiul.
I povíděl: Nech jadn nem o včiul, jne teba poſtal, a gafe při
faze ſem tebe dal: neb j ſužebnífom rozpovíděl ſem na to, a na to myſlo, aby
gilli. Protož něl máſly čo ſotovébo pojeti, a ſpoň pět člebům, ſag my,
aneb colbem pagodem.

4. A fóz odpověděl křes Dávidovi, povíděl genu: Nemám nepoſívce
mých člebům, pri ſužebni, ale tolito čleb ſvatý: gely ſu čiſty ſužebnífem,
nag-mieg od ſen? nech, geda.

5. A Dávid odpověděl křesom, i povíděl mu: Tak geſt, co ſa ſotice
žen: zoržali ſme ſe o včerágiſta i pred včerágiſta, fóz ſme vricházali
na leſtu, i byli navobi ſužebnífum ſvate. Ale cesta tato poſtránična geſt
bá i ta dnei poſtránična bude v nádobách.

6. Protož dal mu křes poſtráničny čleb nebo ani nebylo tam člebom,
mož čleb poſtráničny, flere nžatí byli oči tvári ſáně, aby ſa tam fládi
člebi horke. A byl tam v té den muž nětteri z ſužebnífum Šaułových, můžti
v ſtánku a Božím; a menoval ſa Doch Iduméjskym, nag-znamenítegys
mezi pastory Šaułovym. II. 8. A povíděl Dávid f říjimecelom: Máſly tutto ſotovú ſopigu,
aneb meč nebo meča mébo, a zbrogi něg neprneſel ſem ſebu: nebo
tak říalomstá nutila mina.

9. A povíděl křes: Ale tutto geſt nec Joliatba říjifin ſtebo, flerebo fy
zabil v dolině terpeningvég, aneb ſužebnífum ſtebo, flery geſt zavynutý plán
tem h za ſeffod, aneb za oděrem říjifin ſtebo: Cheſtý tento, vjiti, "ozni.
Nebo ani tutto qm ſtebo není mimofobo. A povíděl Dávid: Nemí gin,
my podobný tomuto ſag my ſo.

10. Tchdy vſtaf Dávid, a utefel v té den oči tvári Šaułovém: i

I. priſiel f královí říjí Getpífebo:

III. 11. A povíděl ſužebnífem krála říjí f němu fóz byli můži Dávida:
Cily této neny Dávid král žensky? Cily tomuto neſpirali žen, po,
Guffor, fóz povídali: "forazyl Šauł ſiſc a Dávid deſet tisícuro.

12. A roznával Dávid řeči této v ſrdeci ſvém, a polatal ſe něl,
něj oči tvári krála říjí Getpífebo.

13. A premiernoval řeči pred ſyama, a upádal o mezi vſamia geſt
A zaváděval na ſyame brani a ſetali mu ſy na bradu.

14. A povíděl král říjí, f ſužebnífom ſyam: můži ſte člověka ſlayna:
preč ſe ſo, pričebo ſyje?

15. Ždály nemáme blázniūr, že ſte tohoto pričebo ſyje, aby ſe bláznil
predmū? tentoh něgde ſe domu mébo?

Kapitola XXII.

I. Je Dávid tich, fler ſe f němu utefli do gaffini Šaułam přigal odtuš ſe giffel
f říjalom. Moží ſenu ale z radoch ſag ſroto ſo ſen ſá ſa narratiſi.

II. Je Doch obřalová ſyera říjimecela, b. III. Protož Šauł mlučí ſine
di Hobo ſyler ſe poſabivati ſyra říjala ſara, ſyra ſe ſydomi, utefel.

I. Dehoz odesel* Dávid ſotud, a utefel do gaſtym Šaułam. To fóz byli ſycedeli
bratre gebo, i mleča ſodina ſyca gebo, priſli f němu tam.

H. 1. 1. 2944
I. aderat ex Abi
et bar felij quies
v. Mar. 2
L. i seku ne
gontum.

A. corpora cor
ita fuit nimis
ca ſancte qm
ſanctuata ſe
cont in ſome
bute

B. vech polluta
qm ad ſelliſum
tecadang ſeo ſon
infest in vaf
ſou ſalib per
ſomis qm bona
intencion ino
coach ad ſeliſ
finos tutando
te coa configi
cunt

C. Mat. 24. 4.

D. i tentorio

E. ſc. origine

F. i mandatu

G. alij granci

H. i tegumento

I. ſc. locu ubi
reponit ſe ſo

L. ſc. Judae

M. ſup. 18. 7.

Euli 47. 7.

N. i. vulu et
fermonem

O. ſebn ſinu
te uſanum

* Eod. 1. 1. 2944

I. Sir Galv. Scap. XXII.

z. da zemlji se nijesou f' nemu bjezivati w učestviti postavarenju, a suža-
wanju od gospodaca pre dluži, a tleživati w boti kotaši duha: I. učinenje
dovršilo za finančna nad riješenja, a bjezo i mnoho oboleštvi sto murun.

3. Lebdej gysel odtud David do Města Masssa, které gesti zemí Nod
stěq; a ponocel k říšárom Nodobřem: pro jím, neb zotane říce nág,
Máta mā svama, do fuď nezvím co sénim učini f. řáb.

4. V nejbal p. qib pred králem Nodoffem : a, zostali uniba po mísce
tych dňoch, po ktorých byl János v očiatane roganý aleg. P. i. ilie manu
P. sc. suor muklo

5. A povedél János Freret t. Jánosom: nekofáradq n' očtane na
qdusfeg, ale se narrat, a li zo Žomí Juhsteg. V gúsel János, a príssel

do ležaří Šárce. Dávid zde se učíval žebříku, a muže který byl s ním. Ale
Dávid byl zostával v městečku Gabáá, a byl by v ležiště gesto v Rájma

zadního výjimkou je městská řada u měst v letech 1400-1500, když se v Čechách
často v ruce vrážel fopigů, v různých služebnictvích bylo oboho někdo byl stáli,
7. pověděl ē svým služebníkům, který při nem stáli: Ušlyste měl synové R. i de tribu
Jeminiči: zdaleka vám říkám, že jsem rád pola, a minice, a - zemřu. Zemřu.

8. že ſe mříci spolu ſpríčabali naproty mne a není foobý mý ozná
ml, naq. nijéč poněvadž y ſyn můg Jonášas vysel do ſmluvia z ſinem A. et ſuspicio
ffaj? Štěna foobý mňa poltoval ſ más, aby foobý mý oznámil: pro
to že zbudil ſyn můg ſlužebníka něčho naproty mne, který záscoti flade proti
mne až do dnešního dňa doč Rómuéoffo. Který na jem říkal a ſoval mnen

^{9.} Šeboj oopomédel doče Józsefky, který při něm stál, a synůl první
z Luzzonijí říká Šaulenjík: Mluvil, vícel sem syna Ježíš k Hobě u Lubož.^{10.} Super mu-
nichka má Lubožovského.

10. Žeber je rádil žádho řána Boží, y počíti mu dal: ale y mec
Doliátha Šilifiný řík, dal genu.
11. Žeber řík, kral aby zavolali Žehimelicha říkera ſina Řubijo,

III. 11. protoj postal, král aby zavolali důstojnici a kněz syna když to, budeho v mýseku rodinu české gesto, kněžství, který byli v Náboře, y přistál n, mýseč je králem. 11. 2. bývaly horečky v lese, když kněz z křesťanů s klenou a

12. A milník Šaúl f. Libomělebori: Obytí fynu Libytoύn c. říšej očpo
nebel: Tu sem tane.
13. I poneccl f. říemu Šaúl: Říco jte se spolu sprošabali naproti mě, ty a
fyn řías, j Sal f. mu cblebūm, a mě, j radil f. řeřivo ř. Šoba, aby postal
namoti něje, říci záscónj zostává až do dnešnjeho dne.

14. A foiz odpovídajíceho když mluví řečí: A kdo gest tak všemý
mezi následujícíma slujebnyční tříyna, galo Šáni, a zat' království, a který
qide na rokaz tvůr, j' slávny gest v domě tvém?

15. Žoalíž dnes potal sem se ráditi Boba zdíbo? Nedág to bože: nebo
podopření nemá král naproti služebníku svému takovú řeč, n' mšlelsem do
mě řečka mého: nebo sem já služebník tvůr o této řeči nic nenechám, aniž ma
lo aži mnoho.

16. A kral povocel: Smrtu jenusej vobymlebu, tj. y miscieta rodina
stea tnebo
17. Y mluvil kral k rogaform a stery ofglo' nebo stali: obráste sa a

pozabíjáte sňezu paní : neb růži grise z Davidem ſu : který neděli, že byl
utěšel a neoznámili mne. Ale neuběli řužebníci království rogtábnuti -
růži ſvě na sňezu paní : obřat ſa tři a obře ſe na řeži z lety

18. y ponecél Král ſt. Žečonci: Obrat ſa tý, a obor ſe na hnežú. A ſlož E. ſi pro Chri-
ſe obratil Žečo Youm číſty, oboril ſe na hnežú, y pozabigal v tém den osem
deň a pět muzův. Etter je oblékali do Choffod odemru lenového.
19. A Hobo Město hnežit mečem porazil, muzů y ſeni, malíctvib, y ſed
velut victimu

teré p̄sa pojma, y volú, y oflú, y ewic mecen pozabigal.

I. Knížecí kníha XXIII.

20. A když utékel geden syn Achymelechův syna Achijoba, který se menoval
Abiathar příběhem f Idyridonji.
21. A oznámení mu je Saúl pozabígal knězů tří.
22. A Dávid povíděl f Abiatharově: Něměj sem veden, že když jsem
byl do téhož výnáje, bez pochyby jsem oznámen Saúlovou: já sem vinnovatý měla
tímto knězem dle tvojho.
23. Zofan se mně a neboj se: budete kdo sledat život můj: bude v tří
život sledat, a sennu sa zavítat.

Knížecí kníha XXIII.

1. Je Dávid Město Ceglu od Filistinských oslobozen, i. II. Žeby Dávidem Saúlovou neoden
začal do říše svého Města Ceglu, utékel na pusti Číji, i. III. Je pregradoený Dá
vid od Filistinských z říše Saúlova pro dobrování Filistinských vyloděním až do
I. Oznámení Dávidově: když povíděl: Ale Filistinský dobyvatel Město
Ceglu i a rozhražný dvoř.
2. Proti poradil se Dávid řána Boží, když povíděl: Válka prudkou a
porazim tuktu Filistinských, a povíděl řád f Dávidově: Si a porazil Filistin
ských, i Město Ceglu vyloděl.
3. A povídcech muže, který byl z Dávidem, f němu: Ale my tuto v židov
řívu postavený božíme se: cílem výjev pugdemely f Číji naproti hřebom Fi
listinských.
4. Achor zase Dávid poradil se řána Boží. Který když odpovíděl, mluvil mu
vysláním a dílo Číji: nebo já odenzdam Filistinských do říše tří.
5. Proti gel Samo, i muže gebo do Číji, a bogoval naproti Filistin
ským a začal domádat a gejus, i porazil gřeb sporazku velitelskou: i výslobo
dil Dávid obyvatelů Města Číji.
6. A za toho času, za kterého byl utékal Abiathar syn Achymelechův f
Dávidem do Číji, když byl přísel odem knězského sebe miel.
II. 7. A oznámeno jest Saúlovou, žeby Dávid přísel do Číji: i povíděl Saúl:
Odenzda boží do mých ruk, i zamknutý jest, když přísel do Města v ří
rem su bránu, i zavření.
8. A vrtazal Saúl všedemu lidu, aby na rokání gel do Města Číji: a Dá
vida aby oblékl, i mužu gebo.
9. Do říše Dávid byl změděl, žeby mu Saúl potagémne zlost pripravoval
povíděl f knězovi, Abiatharově: Neznám na seba odem knězského.
10. A povíděl Samo: Řáne Boží Hyrakelis, užijsal chyb, a nebo povíděl říje:
vý řívek, že, se chystá Saúl příjet do Číji, aby slavil Město pre mňa;
11. Odenzdaqúly mňa muže Města Číji do říše gebo: a prigdelej Saúl
gato užijsal řízebný řívek řáne Boží Hyrakelis, oznám řízebný říve
mu. A povíděl řád: Prigde.
12. A Dávid povíděl: Odenzdaqúly mňa muže Města Číji i mužu, který
si sennu do říše Saúlovy? A řád povíděl: Odenzdaqúly
13. Proti vysal Dávid, i mužu gebo, otelo sest ří, a výčeli z Města Číji
sem i tam sa řílati negist: i oznámeno jest Saúlovou žeby Dávid vysel
z Města Číji, a žeby zavítat vysal: proti odložil výčeli i lidem.
14. A Dávid ja obměstával na pusti na mýstais obrazem vysal: i bydlet
na říci pusti Číji na říci trávce: sledal bo vysal Saúl po všech dnech:
a neodvratil bo říci do říše gebo.
15. A moj Dávid, žeby výčeli Saúl, aby sledal život gebo. Ale Dávid
byl na pusti Číji v lesi.
16. Lebo vysal Jonáthas syn Saúlum, a vysal f Dávidově do lesa, i
potessyl bo f řámem Bohem: a povíděl mu:
17. Neboj se: nebo ani teda nenajde Saúl dle můj, a ty královat bude
deš nad lidem Hyrakelis říjem, a řád po tebe budem druhý, ale i dle můj -
mi řítem. Učinili, oba dva řílum pred Bohem: a Dávid zostal v lese:
ale Hyrakelis sa zavítal do domu svého.

G. manento in
Ceilam;

H. sv. ſu coa.

I. vīta mēa.

II. M. x945
cent. Chr. 1059.

Le ſe. urbo in
tribu Iuda.

A. le. pevora
adulta pro
alendo militare

B. 1. vītes.

C. in due us
om consulat

D. le. ſi bi man
teris.

E. kaptle mif.
in eueffens

F. 1. munitionis

G. jullit bno an
mo efe p6
Sei favor.

H. ſe teſte.

I. Králov. Kap. XXIV a XXV.

10. V povedel f. Sáúlovi: Preco věříš lidom členy mluví: že Dávid byl
dá zlost naproti tebe? ty, že teba oběždal? Bůh tvůr mluví v gáfy: "

11. Aleže miel jsi ty, že teba oběždal? Bůh tvůr mluví v gáfy: "j. myslíš sentebu zabití, ale očpustilo tebe obo ne. Nebo jsem povedel: Heros,
ta bneni ruku mu na čára mého, ruko tomazany čáre, gest"

12. Ale rádneš, díce můg, poštěni, a pojmeš ofražen pláště tvoje v
rue meg: neb foiz sem byl uzezal ofražen pláště tvoje, nechtěl jsem roz-
tahnuti ruky mu na teba. Filii pozoruj, a wed, že není v rukách mých
zloži, ani, neprávosti, ani jsem, nechť se ti naproti tebe: ale ty zásedli flácer
šivotu mému, aby mňa zmarnil.

13. Nech sibi f. Bůh měj náma, a nech sa pomstí a čán Bůh teba, ale
ručí me nech negu proti tebe.

14. Takto j. stane přijdomi pomádá: že od Bezbožných výbáza bezbožnost.
protož říta ma' nech ja nezabude na teba.

15. Kdo prenaležený králu Izraelitý? toho prenaležený? psa
mrtvce? prenaležený a blebu gónu,

16. Nech gest f. Bůh řídeč, a nech řídi měj náma: j. nech můj, a
řídi prenaleži me' j. nech mňa vyslobodi z ruk tvých.

III. 17. A foiz byl sofonal Dávid mluvíce říci takovéto f. Sáúlovi, po-
vedel Sául: Zvláš blaf tento tvůj gest, římu můg Janice. J. pozdríval
Sául blaf řeug, a platal:

18. V porycel f. Davidovi; Sprancílinégy, j. ty nežly já: nebo ty jsi mý
učim sobe vici: ale já jsem tebe oplatil zle.

19. J. ty jsi utázel dnes, co sobebo jsi my učinil: gato, mňa f. Bůh očen,
ždal so tvojich ruk, a nezabil, ſy mňa.

20. Kdo tuo foiz nauháza nepristela frébo, prepustíš ho v pořadí po-
cesté sobecký? Ale nech f. Bůh oplatí tebe za tu to očineni, za to, ču-
fi mňe, dnes sobebo učim.

21. A včil, počeváv gisotnie vým, že frálovat budes, a že mět budes
pod moju tvůj království Izraelitky:

22. prisažag my říte čára Boba je nezabládij plemeno me' po mnic,
ani nezabládij měno, me' z domu čára mého.

23. V prisažal Janic Sáulom, Lebky gisel Sául so domu frébo: a dž
mí, j. muže gebo očepli na mísťa bezpečněši?

D. Uro. řeup.
řidum.

I. O placu po smrti Sámuellovc̄. 1. II. Je Dávid novodáčený Nábalovi členy mu
potravní zapřel, d. řítrku hrojí, 3. III. Je říta Dávid uproti z výbornu pro-
šou žabigal, 18. IV. Je říta Nábal řemrel, Dávid za manželku užal žabigal
3 spolu řekynodam, ale řadil řetru římu řibot za řeubce Manžela řal
ti, výrak. 36.

C. infr. 28. 3.
Galii 4b. 23.
M. 2947.
Ant. (In. 1037.
Cum ipt. Samue-
l. Ann. agorae
cir. 98.

I. Lebky řemrel Sámuell, a řestel sa mysečel lid Izraelitky, j. oplata,
wali ho, j. pochovali, ho v mísťe gebov Ramátha. A foiz ponoval Dá-
vid gisel na řítku Faran.

II. 2. J. byl muz nezáhy na řítku Maón a měl vladárství fré na Hár-
nielu, a ten člověk welmy byl bohatý: j. měl on oveč na trý řítky, a řítky
foz: "J. přibodilo ſe, že řídila oveč gebo řítky na Hárnielu s."

3. A menoval, j. muz ten Nábal: a Manželka gebo se menovala, řib-
gail: j. byla ta žena welmy opatrna, a fráma: ale muz gej utrútnej
a převélmy, zly, j. zlostivý: a byl říprokolná říaleborec.

4. Protor, foiz byl utýsal Dávid na mísťi, řebí Nábal řítkal oveč fré,
5. poslal f. říemu řejet mladencův, a ponoval gom: Díce na Hárniel
a prigdete f. Nábalovi, a pozoravite bo mým ménem! potogně,

6. J. ponořte mu: Nech gest bratom mým, j. tebe potog, j. čeladi tneq
potog, j. mísťfym říecám, řítercfym mäss, nech gest

A. R.d. in illius
ſimū meas
quarel-depono

B. rem vobis
& infirmis

C. i. ſolow &
imolunum

D. uro. řeup.
řidum.

E. infr. 28. 3.
Galii 4b. 23.
M. 2947.
Ant. (In. 1037.
Cum ipt. Samue-
l. Ann. agorae
cir. 98.

F. i. in řeuv
řealebore-
J. n. longe ab
Hebreo.

H. 2. d. ex par
n. mea.

I. Šíralov. Šíp. XXV.

7. Styhal sem, žeby páhyre trogi říšaly o mě, když byli s náma na půstě, mitojí smě gřib neušovali ani se gřim mitoj mi, řáda nešratilo, po něm řečebců časob po říjich s náma byli na Karnelu.

8. Spítag je služebníkům tvých, a povídá tebe. Protož včil nech nágdú služebníků trogi milost před očima tvýma: nebo na dobrý den sme přišli: A. i. apta, qva
cofom - nádej růfa tvá? Dag služebníkům tvým, a sňmu tvému Jánidovi.

9. A tedy byli přišli služebníci Jánidovi, mluvili s Nábalovi myslí 3. B. i. in promptu
to slova zeměna Jánida, a mlčali.

10. Ale tedy odpověděl Nábal služebníkům Jánidovým, povíděl: Kdo jest Jánid? a kdo jest syn Ježiš? Oni se rozmnožují služebníci, který uteká, jdu od říjich Rájův.

11. Což neměmi chtěli mé, a vodu mů, a máso bavaz, které sem -
pripravil říšákem svým, a dám mužom, kterých neznám, odtud jsi?

12. protož namratali sa služebníci Jánidovi po čele tvém, a namrateni
přišli, a zgnánieli mu myslí slova, které byl povíděl Nábal.

13. Tedy mluvil Jánid s služebníkům svým: Nech připadlé gedenfázdy,
mec finig. I připásal gedenfázdy nec finig, a Jánid připásal nec finig:
a gislo za Jánidem oholi říkni ſo mužům: ale dve ſo mužům pozofá
lo pri říšcích.

14. Ale geden z služebníků Nábalových oznamil mánželce gobo Abigail,
il, tedy povíděl: He Jánid possal poslu ſtupňa, aby pozdravili: Fána C. sc. salutarent
našebo; a on ſa odrátil od říjí. B. e. preuant.

15. Tyto lidé, velmi dobrý byli s náma, a neušovali nás: ani mitoj D. i. valde.
nic nezabýnulo z řáda po myslitých časob, gal sme ſpolu ſníma býdkli-
na půsti za obranu nám byli gal w dne tak w noci, po myslitých časob,
po čterech sime říšla řáda při myši na půsti.

16. Protož pomohli, a rozmazug co máš učiniti: neb ſa doplnila glost E. in eis pueri
naproti mužom tvému, a naproti čelci tvém, a on ſám jest ſyn Beliála. F. i. in nobis.
tať ze říšou ſvým nemůže nášviti.

III. 17. Lebky poſpíhala Abigail, a nabrala dve ſo pecník cbleba, a dne G. hebr. factos
labwie ſvýra, a pět ſtropcům, varených, a pět ménic muži prajených, i. paratos.
i. ſo ſvazkům ſustenebo ſvýra! a dve ſo barilek hlaiců ſtupňa, a mlouila H. i. farris ſej
na oslu; i. ſonela ſrým služebníkům: Dite predennu: a, já za náma 1. i. fascinata
půodem: ale mužom ſvýmu Nábalovi neoznamila. 1. i. ſinua

18. Tedy říšla byla ſebla na oslu, a byla by ſe přiblížovala ſi hori, Jánid, a myš gobo gisli naprotivci něj: ſterýma ſe ſi ona potkala,

19. a povíděl Jánid: gisli na dármo ſem opatrnou myslit řáda: řáda
čteré byli toboto na půsti, a nezabýnulo něc zemských, co ſi němu přiná
legalo; a on mne oplatil gle za dobré.

20. Nech totto učini ſ. Bub neprítelem Jánidovým, a nech totto do M. sc. cane,
půti, gobo zanečbám zemských něc, které ſi němu přináležá až do řádu
ani ſkem neopustím." q. d. ne Camib
parcam.

21. A říšla byla říšela Abigail Jánida, poſpíhala, a řeſela ſi
oslu, a upadla před Jánidem na ſvý tvář, a poſtonila ſe na zem,

22. a ſy padla ſi nobáni gobo, a povídela: Nech jest na mne, Fáne muž,
tato neprávo: Proſím, aby mluvila ſenka tvá do říjich uſi: a uſlyš
slova služebníků tvých.

23. Proſím, nech ſe nebíčová Fáne muž říšla na muža toboto neſ ſebr. ſtulu
lebkyho Nábalu: nech podle méně ſvýho a blázen ſest, a blázeniost ſi ſignificat.

24. a ſy ſest: ale já ſenka tvá nemídelu ſem služebníkům říjich, Fáne

I. Šíjalov. Ščap. XXV.

z b. frtož včít tane mūg, ziv gest f. Bub a živá gest dussa trá, ftož tebe zařazal, žebyš neprissel na fren, y začrám duspú tru; a mčl neb bývajú gafé Nábal neprítele tirogi, y ty, fterý blebaču zle tānu mému. frtož prigní toto požehnání daru, fterý princíla, služebnica trá te be tānu mému: a dág služebníkom, fterý ja tebú chodí tānem mým.

B. ut Regnus sta
bile in rug fa
milie maat.
C. supr. 16. 18. &
17. 40.

z b. Dôčajní neprávot od děvčí tricé, aby učinil tebe f. Bub tānu mému čeladí rieru!: nebo vogni tane? tane mūg, ty rvedes: frtož zlost - neb sa nenáchája na tebe, po ištečich čicích životu třebo.

D. xii Congregat
cor pro dñs
moxitkyskorat
E. i. agitabit
ingratitudine
F. i cda solatio
G. bali. anxi
statim.

z b. Nebo povistanej nětové člověk, fterý by teba přenásledoval, a bě, dal život tru, bude dussa tāna nebo začrámnenia gafotó v svarku živých a u tāna Boha třebo: ale nepřitelnů třyž dussa točit sa bude e, gafotó, v razu, a v kole prata.

z b. Frtož fóř učini f. Bub tebe tānu mému ištečky mécí, fteré mlú, mil o tebe dobré, a ustanovi teba za kroftela nad lidem krabískym, 31. nebudess to mít f. tříkosti frida, aneb f. stískuce. anj f. uzfostí frida tāne mūg, že sy nemyl fren neminu, aneb že sy sa sam nepomstil: a fóř f. Bub dobréčinit bude tānu mému rozpozeness ja na děvču tānu.

z b. I povedel Dávid f. Abigail: Požehnání, f. Bub krabísky, fterý teba poslal dnes naprotivá mše, j požehnania vči tva,

z b. j požehnana sy ty, fterá sy mna zoržala dnes, žebyš negiffel na vylečení tru, a nepomstil sa ruku mu.

z b. Jinac živ gest f. Bub krabísky, fterý mna zadřjal, žebyš tebe zlebo neučinil: tog bys ftož nebyla přista naprotivá mire, nebyly po zofal živ z lidu Nábalového záoni, as do zátrešního dňa, anj pes,

z b. Tchý prijal Dávid z ruk gějš ištečky mécí fterý byla princesta, i pomedel gř. si v pořadi so domu třebo, bě išlyssal sem hlas truug

z b. i ufil sem f. truug tru IV. 30. A přista Abigail f. Nábalovi: y bě měl on boštinu v domě

z b. jem, gafé boštinu kralovému, y frdo měl Nábal všecké: nebo byl opily, velmi: a neoznamila mu kona malíkebo aneb velíkebo as do tāna:

z b. Ale na boštinu fóř se byl oztržbil Nábal oznámla mu manželka gebo kona tito, y omrkalo frdo gebo zmíta, a zostal gafé famení.

z b. A fóř bylo pominkulo deset den, porazil. f. Bub Nábalu v zem, rel. 39. To fóř byl uslysal Dávid že Nábal zemrci, povedel: Požehnání f. Bub, fterý súdil v přílišu záibi n měg, nad Nábalom, a služebnici frdo začrómil oglebo, a zlost Nábalovi oplatil na tānu gebo. Zobý poslal Dávid a mluvil f. Abigail, aby gú sebe vzal za manželku.

z b. I přistí služebnice Dávidový f. Abigail se kárnélu, a mluvili f. nj, fóř povedeli: Dávid nás poslal f. tebe, že teba vyzme sebe za manželku.

z b. Fterá fóř pronstala poslomila se zhrbená na zem: y povedela: Bě

z b. služebnica tāna neb gest za děvču, aby umívala noví služebníkom tāna nebo.

z b. I pospíchal, a vstala Abigail, y sedla na osla, y pět pánnen gří

lo sňu, a gříla ja posli Dávidovýma, y zostala genu ja manželku.

z b. Ale y Abigaelam vzal sebe Dávid z Ježabel, a byli obe dve manželki gebo. Až Saúl, dal Michol káru svu manželku Dávidovu, synovi Falci.

z b. fterý byl z Gallim. Kapitola XXVI.

I. Je Dávida dýceští prepravili u Saúla. 1. II. Je Dávid fóři, a poté Dávidovi fóř spal odnešel fóř se strata, redotek. 3. III. Je Dávid zábrána stratal a fru neminost, mu ufaral, 23. IV. Když to ugnal Saúl priznal se je přemířil a Dávidovi bezpečnost připřál. 21.

I. Úvod. Kap. XXVI.

1. Vzpríš Žiffigity f. Saúlom do Gabáá, když povíděl: Hle, Dávid
sa stonal na vrstvu Sachyla, který gest naprotivá řístu.
A. S. p. 23. 19
Cod. 2947.
ant. Br. 1037.
2. Vstal Saúl a gest na řístu Žiff, o tři tisíce mužů, z vybraných jeho
mén brabětých, aby sledal Dávida, na řístu Žiff.
3. A polozil pravou ruku Saúl v Gabáá Sachyla! tedy bylo naprotivá řístu
na cestě: ale Dávid bycel na řístu. A když viděl Dávid, aby gel Saúl za ním
na řístu, poslal říšebáru, když zvěděl, jestli tam přijel Saúl.
B. I. in colle cepel.
4. Tedy vstal Dávid, potagemně, a gestil na místo kde byl Saúl; a když
byl viděl místo, na kterém spal Saúl, v zábnér sám sler, hágtman možísta
gep, a Saúla je spí, v svém přistřessu, v ginsti lid obecný ofolo' nebo,
C. Sc. Sc. Sc. Sc.
5. povíděl Dávid f. Abrahámelechovi Jetřichovi, a f. Abízaj synu Sa
ruje bratra Joabovému, když mluvil: Kdo pojdete ženou f. Saúlem
do možísta? A povíděl Abízaj: Já pojděm říctu.
6. Tedy, přijeli Dávid, v Abízaj f. lidu, v noci, a nastí Saúla je le
ží a spí v svém přistřessu, v kojnu mrazenu do ženou při blané gebo: a
zábnéra v lidu ginsti je spí ofolo' nebo.
7. Tedy, přijeli Dávid, v Abízaj f. lidu, v noci, a nastí Saúla je le
ží a spí v svém přistřessu, v kojnu mrazenu do ženou při blané gebo: a
zábnéra v lidu ginsti je spí ofolo' nebo.
8. A povíděl Abízaj f. Dávidovi: Dnes dal f. Bůb nepristala tvého do
tvých řuk: protož náhl bo prebodenem řopigou az do ženou, na geden ráz, a
počube nebyde potreba.
9. A povíděl Dávid f. Abízaj: Nezabígaj ho: nebo kdo roztáhne
řinu svou na tomazaného fáne a bez hřebu bude.
10. A povíděl Dávid: Dnes gest f. Bůb, že, kroměj ho f. Bůb porazil, aneb
denn ginsti gebo přišel, aby zemrel, aneb v rogně sam zabitum.
11. Bud my milostí f. Bůb, že je roztáhnen řuku mi na tomazaného fáne.
D. Q. d.
Neil tedy, nezni řopigou, která gest při blané gebo, v počar modi, a počme.
12. Tedy vrazil Dávid řopigou v počar z modu, který byl při blané Saúlo
mug, a odesli: a nebjlo žánebbo dobrý vřídel, a poznal, když prebudoval se, ale
mícey spali, nebo dymota taříza částečně pada na nás.
E. gravifing.
III. 13. A když by byl přesel Dávid možísta, a byl by stál naprotivá nám na mřibu hori
z Daleka, když bylo, když převleklo prostranství mezi náma.
14. Frykal Dávid f. lidu, a f. zábnérovi synu sler, když povíděl: Čili neopo
mij zábnér! A když odpovíděl zábnér, mluvil: Kdo sy ty, který fricíš, a nedas
potoga královí?
15. A povíděl Dávid f. zábnérovi: Zdalek ty negly muž? a kdo gest tebe po
dobný v lidu brabětém? protože tedy sy neopatrnal fána tvého krála?
F. Sc. insignis
nebo geden včel z dýsu možísta, aby zabil krála, fána tvého.
16. Hlén to dobré, co sy učníl: Dnes gest f. Bůb, že ste my žodný ginsti. tedy
ste neopatrnal fána masebo, tomazaného fáne. Neil protož poblečiu, kde gest
řopiga královí, a kde gest počar z modu, který byl při blané gebo.
A. i. digni
mortu.
17. A poznal Saúl blai Dávidum, když povíděl: Zdalek gest této blas tmug
synu mug Dávide a Dávid povíděl: Blas mug gest, fáne mug králu.
18. Když mluvil: kde který příčinu fána mug přenásleduje služebníka svého?
Co sem ultim? aneb co sem premiun?
19. Protož neil proslý, vyslyš fáne mug králu, kdej služebníka tvého:
teda fána Bůb počíza naproti nám, nebo sa obětuje oběti; ale gesti synové lidost
zlořečení su pred obětacíem Božím: který nája výmalí dnes, abyž nebydele
v lečitnici fáne. když povíděl: Ji, a sluz bobom cizím.
B. 2. d. aueptu.
it ut sacrifici
immo ultra me
offerio in victim.
crita volupie, si
Deus ita exigit
et aras cultu
jugalari.
IV. 21. A náhl nech sa nevyšlepa fárem má na ženou před f. Bohem: nebo výjel
krále brabětý, aby sledal blízu gionu tak, gaflo sa boži a garabia na dorábu.
22. A povíděl Saúl: Zbrazil sem, namrás sa synu mug Dávide: nebo výjel, C. i. terra sta
ne měla fáde zlého činit nebučem, proto, že sy sebe za mnoho výjil život mug.
D. persecution
pract.

I. Králov. Kap. XXVI, a XXVII.

C. hebr. cravui spří očima tvýma dnes: nebo se mi, že sem nemůže činit, a že sem nezmí
velný výrobce mých
22. a tedy odpověděl Dávid, mluvil: Ké topiga královná: nech giče
geden z služebníkům královskej a nech mi němle.

F. i. fidelitati. 23. A. Bůh oplati gđenem kázáním podle spravedlosti své, a pož
lé výročí: nebo teba dnes f. Bůh odvraťal do mojich ruk, ale jsem neubrál do
takého ruku mu na pomazaného krále.

G. i. perfides quae optas. 24. A. galo zvelebena gesta dussa tva' dnes před očima mýma tak nech
ja zvelebnuje dussa má před očima krále, a nech mýna výslobodí zemské
feg uftostí.

H. sc. pravdiby 25. A. tedy pověděl Saúl k Dávidovi: Požehnání, že ty sýnu mýho žá
váde: ty začít výkonáš to co žádáš, a premožes! A gjetel Dávid po
cestě své, A Saúl návratil ja do domu svého.

Kapitola XXVII.

I. De Dávid utěsel k královi říbys Jerechtemu od krále Města Dyceleg do řeky, kde
22. stojí, od toho času zůstalo na sedmém království, i. II. Krály. Vánoč
přemysl, když byl výkonáván, vymluval je k palci říbys, 8.

J. dub fine ejusdo.
Anno 2947. I. myslil Dávid v říči své: Nejdou m gđenem dny upadnem do ruk Saúla
ačkdy říbys: cíky, lepsi, není abych utěsel, a zůstal jsem v zemi Filistynské, zebi
neutkal Saúl, a prestal mýna bledat po výslechách konzultacích Hyrabských: pro
tož utíkem od ruk gebo.

2. Vyspal Dávid a odessel on: y nejt so mužům s mym, a duchy synom Ha
och k královi Jerechtemu.

3. V bydlet, Dávid k králem říbys m Jéth, on, a muže gebo: y čelař
gebo: y Dávid, y dve Almajeli gebo říbys výročí Hyrabské, y říbys
žena říbalová k Hartmeli.

4. A oznameno gest Saúlově, zebi utěsel Dávid do Jéth, y prestal bleda
ti so myc.

5. A pověděl Dávid k královi říbys: Gebo sem napsel milost před tebú,
dag my slíbila v zíterém Měste fragmu tegto, abyh tam bydlet: nebo pretož
bydlet služebník tvůj v Městě království řeku?

6. Protot: Sal mu král říbys m ten den Město Dyceleg: a pre tutto pri
činu zůstalo Město Dyceleg království až do dnešního dne.

A. Plurimi ver
tunt ex deo:
anno 24 meny
vii. int. 29. 3.
B. sc. n. erant
hub dñeši tibi
C. viventem
relinquebat
nominem.

7. V bydlet Dávid m Kráagine Filistynské, ja, styl Měsyc

II. 8. V myslil Dávid, y muže gebo, a upečili lid, Jezusík, a Jerzytík
y Amalekík: nebo m řícko říbys zem též bydlyval za starodávna
gaf se que od říbys, až do zem Egyptské.

9. A potvrdil Dávid výsleku zem až nezanubával živého muža, až žen
a tedy nabral orce, a molum, a oslum, a věbludum, a oděvum, na vratuval,
ja ruce a přiváhal do Města říbys.

10. A povídal mu král říbys: následov se otořil dnes? Doprovádal Dávid: na
protože polečník Židi, a naproti polečník Jerameel, a na proti polečník Leni.

11. Zadruho muža až řenu živého nezanubával: Dávid, až nezanubával
do Města říbys, když mluvil: zebi činil nemluvili naproti nam: Toto učinil
Dávid: a tote sebe zaúmynil po výslechách dñor, dočku bydlet m Kráagine ří
kristy.

12. Protot učinil Dávidovi král říbys, když pověděl: Mnobé zle vči paly
protože lidu jménu Hyrabskému: bude tebó Dávid mne za služebníka všechno.

Kapitola XXVIII.

I. De Filistynský proti Saúlově sa zebraли, pri které roční Dávid přijal královi
říbys, ze který bude. II. Je tedy Saúl pojednal říbys výročí, výzvánje
se poračil, když rozháhal aby mu říkala Samuela. III. Je které roční o své, y
ogřeší se, na jahodě říkala.

I. Šíralov. Ščap. XXVIII.

I. Šíralov. Ščap. XXVIII.
 1. Všalo sa v tých dňoch zebrať filistínsky húť sive, aby bojovali proti lidu Izraelskému: a ponečiel kráľ Šubajl Samidom: To vtedy viedlo, že Semiu. An. Chr. 1055. púgoci na mohutný ty, a mojí muž.

2. A ponečiel Samid a kráľovi ťahys: Viedlo zvijess co činit bude služebník trinásť. A ponečiel kráľ Šubajl Šamidom: I ja postarím řečenýta blami mej po mnohých dňoch, vysota mebo.

3. ale Šamuel bol zmrel, a oplákaval ho mnohí lid Izraelský, a pochod. D. hyp. 24. 1. mohutný zo v Mieste geto Ramátha. A Šaúl tento vyhlásil kráľovstvom, a mohutný ſem ſme. Euli 46. 25.

4. Ichdy se zebrať filistínsky, a geli, a položili mohutný na mnohé dňami: ale zebrať a Šaúl mohutný Izraelský a prišel na horu Gelboe,

5. a tak videl Šaúl mohutný filistínsky, a bála ſe, a zestrassilo ſe ſročko-geho velymi.

6. V rádil ſe Šána Boba, a neodpovedel mu, ani ſtrxe ſui, ani ſtrxe ſtig-ju, ani ſtrxe ſtrupil.

7. Ichdy ponečiel Šaúl služebníkom ſpráv: Hledáte mi ženu, která rodi mražu, a púgouem ſi my, a myptávat ſe budem gy. A ponečeli služebníci ge ſo ſi ſtemu: Ještě ſena která mi mražit v Mieste Andor.

8. protot premiér Šaúl očer ſiu: a obliekel ſa do ginsých očeru a gisiel on, a ſtra muž ſi ſigm, a prišli ſi žene v noči, a ponečiel gy: Gia-ruh mi ſtrxe mražca, a ſtrys mi tobo, frerebo tebe povim.

9. A ponečela žena ſi ſtemu: Ale, fy my, co učinil Šaúl a gafo myplememi kráľovstvom, a mražu ſi ſemi: preto ſebdy dáſedbi fladeti životu mému abyh zameđovaná byla.

10. V prípadal gy Šaúl ſtrxe Š. Boba, ſtrxe ponečiel: Žin gest Š. Bub, že mi neprihode zlého na teba, pre túto rieč.

11. V ponečela mi žena: Šíto tebe ſtrixym? Šíterý ponečiel: Šamuéla

12. V ſeby byla mražela žena Šamuéla ſtrypila blasem velym, a ponečela ſi Šaúlovom: frečo ſi mňa oľamal? Nebo fy ſi Šaúl.

13. A ponečiel gy kráľ Šaúl: Neboď ſe: Co ſi mražela? V ponečela žena ſi Šaúlovom: Boba ſi ſem mražela myſtu pugujci ſo ſi ſemi.

14. V ponečiel gy Šaúl: Jazy ſtrusob ma? Šíterá popcélala: Muž ſtraj- myſtupil, a on gest obliečený flastem. V porozumiel Šaúl ſebý byl Šamuél, a ſtomil ſe na ſeu tvár na ſem ſi potomil ſi.

15. A ponečiel Šamuél ſi Šaúlovom: a frečo ſi mňa ſtrypil a nenechá v počaji? A Šaúl ponečiel: Myſteli ſem postareni velym: Poneraď filistínsky bojúgu naproti mňe, a Š. Bub očtupil očernia, a myſtýsati mňa nechá, ani ſtrxe moc horochá, ani ſtrxe ſui: protot teba ſem zarolal, abyh mi ponečiel to main činit.

16. A ponečiel Šamuél: Co ſe mňa opitujes, poneraď Š. Bub očtupil od teba, a obratil ſe ſi tvému neprietenom.

17. Nebo tebe utri Š. Bub gafo mlunil ſtrxe mňa, a odégne kráľovstvom tvé ſi ſu ſtrvib, a ſa ſo bližiu tvému Samidom:

18. protot, že ſi neuposcebel ſtrazu Šáne, ani ſi nemylil ſnem prihlívati gebo abyh pomeđoval lid Amalekiti.

19. protot, co ſtriss, Š. Bub dopustil na teba dnes.

20. A da Š. Bub ſi ſi Izraelský ſebú do ſu filistínsky: a ſágtrá ſi.

21. ſi ſynove ſvoji ſemnu budete: ale ſi mohutný Izraelský očiavda Š. Bub do ſu filistínsky ſi ſinca padel Šaúl na ſem roztábmuto: nebo ſe byl polaſal ſlova ſa, muelovich, a ſoli nebylo v ſiem, nebo nebyl geveľ vlečba pre celý ten den.

22. Ichdy ſezla ta žena ſi Šaúlovom: nebo ja byl zarmutil velym:) j ponečela ſremet?

E. Leo. 20. 27.
Deut. 19. 11.
Act. 16. 16.
F. L. Samonem
familiarem

G. 1. per dñu.

H. Deu ſeu
viru divini:
ſtrypis ſi ſeb.
rora, grá po
my ſuer, plor.
pro ſingul. ad
ſedignari, perf.
na dignitate.

A. Euli. 16. 23.

B. Cui insidies
ſut veste per
legocis.

C. Š. Martini
in altera vita

D. 1. Šebum

I. Šíralom. Číap. XXVIII a XXIX.

C. in sumo per
culo. p.
ste uposlebla služebnica tvá retam tvým v položil sem život svůj do te
bezpečnosti: y uposlebla sem icem tvým. Které by mluvil k němu.
22. Lebou včel y ty uposlební reči služebnici tvou, a položim před teba
stýrku oběba abyste fóř sebe pogly oždravil v mosek na cestu jisti.
23. Který neubtel, a povíděl: Nebudem gesti. Ale prinutili byt služebnici ge
bo, y žena a potom fóř slíšal reči jeho vříšal z ženou a seděl na posteli.
24. A žena ta mela tuhé těla v demie, y pospíchala, a zabila ho: a
fóř nabrala můti, zamíšala jí, y napěla přesných obložek.
25. A vložila, před Saúla, y před služebníkům gebo. Který fóř se byli nafou
li, vříšali, a chodili přes celu tu noc.

Číapitola XXIX.

I. Když Dávid gísel naproti hou braběstímu, naspat ho poslali z lidem Filistynským,
nebo se obávali žagmane, žeby ojm v bitce nebijival protivny, i II. Je je nay
rakel so ženou filij jisté;

Co. n. 2949. I. Lebou, zjeli se, všecky rovista Filistynské do vříšel: ale y lid yzrabelsky
pplozil rovista nad řadou, která byla v Nezrabel.

G. i c. exeritu
Dirto in Cen
turcas et Cilia
adec.
H. 70. ja 2. d.
of Ann. V. sup.
27. 8.
I. 1. par. n. 19.

2. Y tenžata výce Filistynské, geli po stách, a nějdech s: ale Dávid a mužé
gebo byli v naq-zadněgstem hřebe s králem řubym.
3. Y povídeli knížata Filistynské s královni řubys: Cože chci týto říši?
A. i. oč Con.
verfao.
B. i. placens
miti.

A mluvil král řubys s knížatou Filistynskou. Dečalij neznáte Dávida, kte
ry byl služebník Saúlův krále Izrabelského, a gest u mna za mnou dnu
nebo roči? a nenassel sem na nem nic zlého, od toho dnia, jak ušel k mně
az do toho dnia.

4. Y rovnivali sa i naproti královni řubys knížata Filistynské, a povídě
li mu: Nech sa navráti muž této, a nech sedí na místě svém na říšem s
gemu uložil, a nech nejdé s náma do bitky, žeby nám nebijival protivny,
fóř bysme se potali biti: nebo gafo ginač bude moji usprostogiti řána řebo

L. i. nobis inter
fatio.

5. Cíli není této Dávid, říšemu říšmal, v pěšinách, fóř povídali:
Porazil Saúl týc a Dávid deset týců?

II. 6. Protož zavolal král řubys, Dávida, a povíděl mu: Žin gest. Bub
že, y ty říšat, a dobrý predemní: y vycházani tvé, y vcházani
tvé a do rovista semnú gest? a nenassel sem na tebe nic zlého, od toho dila,
jak sy přišel k mně, az do toho dnia: ale knížatou říši se nelibíš.

7. Protož navrátil sa domu, a či v počagi, a neobrážag oči říši,
stýk říšiat.

8. A povíděl Dávid s královni řubys: Cože sem ušel, a co sy nassel
na mne na služebníku tvém, od toho dnia, jak sem byl před tebou, az do te
hoto dnia, abych nejel a nebojovat proti nepřatelům řána mebo říši.

9. A fóř odpovíděl král řubys, mluvil s Dávidem: Vím, že sy ty dobrý
pred očima mýma, a gafo Angel Boží: ale knížata říši povíděli:
nepočed s náma do bitky.

10. Lebou povídali ty řáno, y služebnici tvou, který říčku přišli: a fóř
D. Žebr. mane v noči vříšat, a potne se rozhovorati, odégozite.

G. o. říši
vno.
E. říši.

11. Protož vříšal v noči: Dávid, y muž gebo, aby gíslí řáno, a nary
rátit sa mohli do ženou říši říši: ale říši říši v jeli do Nezrabel.

C. 2. Reg. 14. 17
u 20. Item
19. 22.

I. Králov. Kap. XXX.

Kapitola XXX

I. Je když Dávid nebyl přítomný, když všichni město bývalo zapáhlí, když lúpež zde
rali. II. Kterých Dávid z pořazu svatého když bamil, pozabíjal, a lúpež zde nechal.
III. Kterou vedenou řadou komaryšovou za rovinu rozločil, a tím, když při
těchto ustali byli pozostali. 21.

I. A když byli příjeli Dávid, a muže gebo do města bývalo na třetí den. F. 1. Par. 12. 20.
Když všichni se oborili z strany polevného na město bývalo, a dobyli ho, a podpalili ho ohnem. Cod. 4. 2949.

2. A pozagmali sicebo ženy a děti od nágněvů až do nágněvů, a nezabili žádnebo, ale sedu jeli, a gily po hrázích.

3. Tchdy když byli příjeli Dávid, a muže gebo do města, a byli ho naplnili podpálené ohnem, a že manželki geib, a synové geib, a děti odevdene, říkají za vězní.

4. Kříži křesem velikým Dávid, a lid, který byl svým, a spalcem narukali G. 70. Robur ad
sofue in rycib, když nebyly přestali. plorandum.

5. Konečně dve manželki Dávidové za vězní odevdene byli, a když
am nezrabili, a Abigail žena Nábalova s Karmelu.

6. A zarmultil sa h Dávid velmi: nebo ho chtěl lid utamčionati pro H. Fer. angustia
to, že n horšosti byla! genébo když do muže Dusy nad synama geib, a
nad dcerami; ale sa posylal Dávid v ranu Bohu svém. L. inde sc. ad
obec mňa do oděmi šinek. A oblécel Abiáthar Dávida do oděmu šinek. Congul end. deu.

7. A povíděl k Abiátharovi křesu a synovi Achymu lebonyemu:
šleb. a porabil se Dávid svána Boha, když vlnul: Namly, bomin z bog,
miku týkto, a chytat geib, kdy ne? A povíděl mu P. Bub: boni geib: nebo bez pochyby polapasi geib, a odceněs lípež. M. i. recuperabit
9. Tchdy jel Dávid, a když sto mužů, který s ním byli, a příjeli až
k potoku Bejt: a zastavili se ujetí, který byli ustali.

10. Ale Dávid sem v této sto mužům svým predstavil: nebo se bylo
zařízeno dve sto mužů, který ustali nemohli přejít potok Bejt.

11. A nastal muža Egyptského na poli, a princely ho k Dávidovi:
a dal mu bleba aby, gedel, a rodi aby se napil.

12. ale když fražta říkum, a dva svážti výma řečebo. Co když byl A. i. frustum.
pogedel, posylala sa Dusa gebo, a občerstvila sa: nebo nebyl gedel chtěba,
ani rodi nepil za ty den, a za ty noc.

13. Potom povíděl mu Dávid: Ti sý ty? nebo odkud? a kám giďes? C. Bald. euenit
který, copovíděl: Z Egypta sem já služebník genébo muže Šimalecittského:
a opuštěl mňa na cestě k tému mužu, nebo sem je rozměsnil pred mčerági říkem.

14. Konečně smě se byli oborili k sváčné polevné Eretku, a proti Yu B. 70. irruimus.

da, a k folcovu Šálebu a bývalo smě poopálili ohnem.

15. A povíděl mu Dávid: Možestli mňa donést k Wógsku tomu? který C. Bald. euenit
copovíděl: Šíšabag, my říkají Boha, že mňa nezabíjes, a že mňa neoděm,
dass so řík téma mébo, a já teba princem k Wógsku tomu. A přisahal
mu Dávid.

16. Který, když bo byl princem k Wógsku, ble ony posedali na zem, když
gedli a pili, a gafoly den sváčtny převili, ja mšeku lípež, a obnášem,
co byli nabrali z zemi Šíšinské, a z zemi Júdské.

17. V dalších Dávid od metra až do metra Drubého, říka, a neusíl
sny, žádny, fromé říkají sto mladencův, který byli myscoli na věblídu
a vělli, a tchdy odjel Dávid mšecky moci které byli pobrali Šimalecittský
a dve manželki své odjel.

I. Královský Kap. XXX, a XXXI.

19. Ani se nici nestrátilo od našeho bytu až do našeho bytu, jak z synům, tak i s dcerami a ženami, kteří byli pobrali, všechno zařídil David.

20. V roce třetího řádu došlo, že David, a býval jeho pred sedmou: v poslední

D. est intercalary díl.
verbius in epistola
nico pro duci
et canebant.

III. 21. V příjezd David s dvěma svými muži a třemi slavníky, kteří byli přidruženi u Davidova.

22. Ani nemohli jít za Davida, a byl jim řečeno, aby pozostali při Davidovi.

Během třetího dne se David se svými muži a třemi slavníky sešel k Davidovi.

23. Ale David, pozvánec: Ne tak činit budete bratři moji o tyto lúpeži, které odvázal k Bohu, nám a začrám nás, a dal nám zbožijeku.

Který byli myběži a proti nám. To nul náslych:

24. Ani vaj žádny neupozlebně o této řeči: ale gedenku císaři měli

budou ty, kteří jeli do bitky, a ty kteří pozostali při filioch, a zároveň se de-

lit budou.

25. V této řeči za právo v lidu Izraelském až do tohoto dne.

26. Tedy příjezd David do Města Óyleje, a poslal David z lúpeží řádky

přítele svých a pořádání Židů, když pozvánec: Pragnut požehnání z lúpeží

zprávce Božího:

27. Tym kteří byli v Bethele, a kteří v Ramotu v polodne říkali, a kte-

ří v Jezreel,

28. a kteří v Aroér, a kteří v Zéfamot, a kteří v Aštama,

29. a kteří v Ráabal, a kteří v Městech Jerameelových, a kteří v Měs-

tách Cen,

30. a kteří v Árama a kteří při gázeru Ásan, a kteří v Áthaib,

31. a kteří v Hébron, v qinském, kteří byli na nich místní, na kterých byl

byl David, a myslí gebo. Kapitola XXXI.

1. Je Šaul, v synu gebo Filistinský porazili v zemřel, I. II. Je tělo Šaulovo v když

šlano octali na zed Bethele, zavřeli, ale zdrog gebo v kostele Zefarot:

III. Je muže Města Gabes, odnesli tělo Šaulovo v těla synů gebo, a při mrtv

Gabes v leh jich pochovali. "

I. Tedy Filistinský bogorali na proti lidu Izraelskemu: v utěli muže Šora

želby před Filistinskýma, a popadali zmordovaný na horu Gelboe.

2. V oborli je Filistinský na Šaula, v na synu gebo, a zabili Šonatbu,

v Abinadabu, v Melchysua, synu Šaulových,

3. a cele roksto bitví obrazilo sa na Šaula: v doborili ho muže Šrelci

a poraněn gest narannic od Šrelců,

4. V pozvánec Šaul v svém zdrogném: Mýtrní meč tvůr, a zabi mna:

žeby dříad nepriskli, teto neobracený, a nezabil mna, posmívajíc se mne:

V rukou gebo zdrogny: nebo byl přenášen řádem postráleny. Protož

Šaul ulapil meč, a nadebel nán, v prebozel sc.

5. To když byl nadebel gebo zdrogny, totiž žež zemřel Šaul řád gebo, na

lebel v on na nec svůj, a zemřel v ním.

6. Tedy zemřel Šaul, v tre synové gebo, v zdrogny gebo, v mřecu mu-

žebry gebo v ten den spolu.

7. Ale když předčeli synové Izraelský, kteří byli za dolinu, a za Jordá-

nem, žež utěli muže Izraelský, a žež zemřel Šaul, v synové gebo, zane-

halo =

Cod. A. 2940.

A. qui est in Cam-
po Magno Etore
lon regtans a
Tabor 2-millia

B. 1. Par. 10. 3.

C. 1. Par. 10. 4.

D. zby ann. post
obitum Samuel
notat & Clemens
Alexandrinus.

E. Domestici &
familiares